

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG) nr. 1023/2003 van de Raad van 13 juni 2003 tot uitbreiding van het definitieve antidumpingrecht dat bij Verordening (EG) nr. 1784/2000 werd ingesteld op hulpstukken van smeedbaar gietijzer voor buisleidingen uit Brazilië tot dezelfde producten die vanuit Argentinië zijn verzonden, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Argentinië, en tot beëindiging van het onderzoek ten aanzien van één Argentijnse exporteur** 1
- Verordening (EG) nr. 1024/2003 van de Commissie van 16 juni 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 6
- Verordening (EG) nr. 1025/2003 van de Commissie van 16 juni 2003 tot vaststelling van de minimumverkoopprijzen voor rundvlees, te koop aangeboden in het kader van de in Verordening (EG) nr. 596/2003 bedoelde vierde openbare inschrijving 8
- Verordening (EG) nr. 1026/2003 van de Commissie van 16 juni 2003 tot vaststelling van de minimumverkoopprijzen voor rundvlees, te koop aangeboden in het kader van de in Verordening (EG) nr. 598/2003 bedoelde vierde openbare inschrijving 11
- Verordening (EG) nr. 1027/2003 van de Commissie van 16 juni 2003 tot vaststelling dat geen toewijzing plaatsvindt voor rundvlees dat in het kader van de in Verordening (EG) nr. 604/2003 bedoelde vierde openbare inschrijving te koop is aangeboden 13
- Verordening (EG) nr. 1028/2003 van de Commissie van 16 juni 2003 betreffende Verordening (EG) nr. 788/2003 tot vaststelling van toepassingsbepalingen voor Besluit 2003/299/EG van de Raad wat betreft de concessies in de vorm van communautaire tariefcontingenten voor bepaalde graanproducten van oorsprong uit de Slowaakse Republiek, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2809/2000 14
- ★ **Verordening (EG) nr. 1029/2003 van de Commissie van 16 juni 2003 tot wijziging van de bijlagen I en II bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong ⁽¹⁾** 15

Commissie

2003/433/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 21 januari 2003 betreffende de steunmaatregel „Vrijstelling van zegelrecht voor onroerend goed voor zakelijk gebruik in achterstandsgebieden” aangemeld door het Verenigd Koninkrijk ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 41) .....** 18

2003/434/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 16 juni 2003 tot schorsing van het uitgebreide antidumpingrecht dat bij Verordening (EG) nr. 1023/2003 van de Raad werd ingesteld op bepaalde hulpstukken (fittings) van smeedbaar gietijzer voor buisleidingen die vanuit Argentinië zijn verzonden, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Argentinië (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1693) .....** 30

2003/435/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 16 juni 2003 houdende intrekking van Beschikking 2002/182/EG tot goedkeuring van het door Oostenrijk ingediende gewijzigde programma voor de uitroeiing van klassieke varkenspest bij wilde varkens in de provincie Neder-Oostenrijk ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1833) .....** 32

2003/436/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 16 juni 2003 houdende wijziging van Beschikking 2002/975/EG tot vaststelling van vaccinatiemaatregelen ter aanvulling van de maatregelen voor de bestrijding van uitbraken van laagpathogene aviaire influenza in Italië en tot vaststelling van specifieke maatregelen voor de controle van verplaatsingen ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1834) .....** 33

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1023/2003 VAN DE RAAD

van 13 juni 2003

tot uitbreiding van het definitieve antidumpingrecht dat bij Verordening (EG) nr. 1784/2000 werd ingesteld op hulpstukken van smeedbaar gietijzer voor buisleidingen uit Brazilië tot dezelfde producten die vanuit Argentinië zijn verzonden, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Argentinië, en tot beëindiging van het onderzoek ten aanzien van één Argentijnse exporteur

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾, en met name op artikel 13,

Gezien het voorstel van de Commissie dat werd ingediend na overleg in het Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

A. PROCEDURE

1. Bestaande maatregelen

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1784/2000 ⁽²⁾ heeft de Raad in augustus 2000 een antidumpingrecht van 34,8 % ingesteld op bepaalde, van schroefdraad voorziene hulpstukken (fittings) voor buisleidingen, van smeedbaar gietijzer, uit Brazilië („het betrokken product”).

2. Verzoek

- (2) De Commissie heeft op 12 augustus 2002 een verzoek ontvangen van het „Defence Committee of the Malleable Cast Iron Pipe Fittings Industry of the European Union”, op grond van artikel 13, lid 3, van Verordening (EG) nr. 384/96 („de basisverordening”) namens EG-producenten die goed zijn voor een groot deel van de productie van het betrokken product in de Gemeenschap.

- (3) Nadat maatregelen waren ingesteld ten aanzien van het betrokken product uit Brazilië zou er volgens het verzoek een aanzienlijke verlegging zijn opgetreden van het handelsverkeer. Het betrokken product uit Brazilië zou via Argentinië naar de Gemeenschap worden uitgevoerd. De invoer uit Argentinië was aanzienlijk gestegen, terwijl de invoer uit Brazilië met ongeveer dezelfde hoeveelheden was gedaald.

- (4) Volgens het verzoek waren er, afgezien van het bestaan van antidumpingrechten op het betrokken product uit Brazilië, onvoldoende redenen of economische rechtvaardiging voor deze verlegging van het handelsverkeer.

- (5) Tot slot voerde de bedrijfstak van de Gemeenschap aan dat de corrigerende werking van het bestaande antidumpingrecht, zowel wat hoeveelheden als de prijs betrof, werd aangetast en dat het betrokken product uit Argentinië met dumping in de Gemeenschap werd ingevoerd, gelet op de normale waarden die eerder voor dit product uit Brazilië waren vastgesteld, zodat het gerechtvaardigd was een onderzoek in te stellen naar de ontduiking van de antidumpingmaatregelen.

3. Inleiding van het onderzoek

- (6) Bij Verordening (EG) nr. 1693/2002 ⁽³⁾ („de inleidingsverordening”) heeft de Commissie een onderzoek ingeleid en heeft zij, overeenkomstig artikel 13, lid 3, en artikel 14, lid 5, van de basisverordening, de douaneautoriteiten opdracht gegeven de invoer van het uit Argentinië verzonden betrokken product, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Argentinië, met ingang van 26 september 2002 te registreren. De Commissie heeft de autoriteiten van Brazilië en Argentinië in kennis gesteld van de opening van het onderzoek.

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1972/2002 (PB L 305 van 7.11.2002, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 208 van 18.8.2000, blz. 8.

⁽³⁾ PB L 258 van 26.9.2002, blz. 27. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 909/2003 (PB L 128 van 24.5.2003, blz. 7).

4. Onderzoek

- (7) De Commissie heeft een vragenlijst gezonden naar zowel de importeurs in de Gemeenschap als de exporteurs in Brazilië en Argentinië die in het verzoek waren genoemd, de exporteurs die haar van het oorspronkelijk onderzoek bekend waren en andere belanghebbenden die zich binnen de gestelde termijn hadden gemeld. De importeurs en exporteurs werd medegedeeld dat het niet-verlenen van medewerking tot toepassing van artikel 18 van de basisverordening kon leiden.
- (8) Een aantal EG-importeurs hebben hun standpunt schriftelijk uiteengezet en verklaard dat zij het betrokken product uit Argentinië niet hadden ingevoerd.
- (9) Voorts werd een antwoord ontvangen van één Argentijnse producent/exporteur, DEMA SA, San Justo, Buenos Aires. De Commissie voerde een controle ter plaatse uit bij deze onderneming.

5. Onderzoektijdvak

- (10) Het onderzoek had betrekking op de periode van 1 juli 2001 tot en met 30 juni 2002 („het onderzoektijdvak”). Om de verlegging van het handelsverkeer te onderzoeken werden gegevens verzameld over de periode 1998 tot het eind van het onderzoektijdvak.

B. RESULTATEN VAN HET ONDERZOEK

1. Algemene overwegingen/samenwerking

- (11) Geen van de producenten of exporteurs van het betrokken product in Brazilië heeft medewerking verleend. Een medewerkende producent/exporteur in Argentinië, DEMA SA, die het betrokken product in het onderzoektijdvak heeft geproduceerd en naar de Gemeenschap uitgevoerd, heeft informatie verstrekt. Deze Argentijnse onderneming was volgens Eurostat in het onderzoektijdvak goed voor een te verwaarlozen deel, zowel qua hoeveelheid als qua waarde, van de totale invoer van het betrokken product uit Argentinië.
- (12) In de loop van het onderzoek dienden de Argentijnse autoriteiten, binnen de in de inleidingsverordening gestelde termijn, een verzoek in om als belanghebbende te worden aangemerkt. De Argentijnse autoriteiten hebben informatie en statistische gegevens over de Argentijnse in- en uitvoer verstrekt.
- (13) In december 2002 — een maand na het verstrijken van de termijn waarbinnen het antwoord op de vragenlijst moest zijn ontvangen — heeft de Commissie een verzoek ontvangen namens Industrias Aguila Blanca SA (Argentinië) die verklaarde het betrokken product in Argentinië te produceren. Deze onderneming verzocht als belanghebbende bij het onderzoek te worden

beschouwd en om vrijstelling van de uitgebreide maatregelen. Omdat het verzoek in een vergevorderd stadium van het onderzoek werd ontvangen, ruim na het verstrijken van de in artikel 3 van de inleidingsverordening vermelde termijn, en nader onderzoek en verificatie zou vergen, werd de onderneming meegedeeld dat zij niet als een aan het onderzoek medewerkende onderneming kon worden beschouwd. De conclusies ten aanzien van deze onderneming zouden worden vastgesteld op basis van de beschikbare gegevens, overeenkomstig artikel 18, lid 1, van de basisverordening.

2. Betrokken product en soortgelijk product

- (14) De definitie van het betrokken product is dezelfde als in het oorspronkelijke onderzoek, namelijk bepaalde hulpstukken (fittings) voor buisleidingen, van smeedbaar gietijzer, met schroefdraad, ingedeeld onder de GN-code ex 7307 19 10.
- (15) Bij het onderzoek bleek dat het betrokken product dat vanuit Brazilië naar de Gemeenschap wordt uitgevoerd en het betrokken product dat vanuit Argentinië naar de Gemeenschap wordt verzonden dezelfde basiskenmerken en dezelfde toepassingen hebben en derhalve moeten worden beschouwd als soortgelijke producten in de zin van artikel 1, lid 4, van de basisverordening.

3. Verlegging van het handelsverkeer

Medewerkende Argentijnse exporteur

- (16) De medewerkende exporteur DEMA SA heeft in het onderzoektijdvak slechts één container naar de Gemeenschap uitgevoerd. In het onderzoektijdvak en in de periode waarvoor gegevens waren verzameld had geen andere uitvoer naar de Gemeenschap plaatsgevonden. De enige uitvoer voorafgaand aan de uitvoer in het onderzoektijdvak vond plaats in 1992. Er was derhalve geen duidelijke structuur van het handelsverkeer voorafgaand aan de instelling van de maatregelen ten aanzien van het betrokken product uit Brazilië, zodat er ook geen sprake was van een wijziging van die structuur. Voorts werd vastgesteld dat DEMA SA zowel een producent als exporteur van het betrokken product is met productiefaciliteiten voor het gehele productieproces van dit product. De onderneming verkoopt alleen haar eigen producten en heeft het betrokken product in het onderzoektijdvak niet uit Brazilië ingevoerd.
- (17) DEMA SA heeft derhalve aangetoond dat haar handelsverkeer met de Gemeenschap geen wijzigingen heeft ondergaan. Het onderzoek ten aanzien van de invoer van het door DEMA SA vervaardigde betrokken product dient derhalve te worden beëindigd.

Niet-medewerkende Argentijnse exporteurs

(18) Voor de vaststelling van de uitvoer van de niet-medewerkende exporteurs naar de Gemeenschap moest de Commissie gebruikmaken van de beschikbare gegevens overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening. De conclusies over de invoer van het betrokken product uit Argentinië, nadat antidumpingmaatregelen waren vastgesteld ten aanzien van dit product uit Brazilië, waren gebaseerd op Eurostat-gegevens op GN-niveau. De prijs van het Argentijnse product bij invoer in de Gemeenschap werd vastgesteld op basis van de totale door Eurostat op GN-niveau opgegeven waarden en hoeveelheden, nadat de hoeveelheden en de waarde van de invoer van het betrokken product afkomstig van de medewerkende Argentijnse onderneming hierop in mindering waren gebracht. Voor de gegevens over de periode voordat maatregelen waren ingesteld, leken de Eurostat-gegevens op GN-niveau de beste gegevens die beschikbaar waren.

(19) De opvallende verschuiving van de invoer van het betrokken product uit Brazilië naar de invoer van het betrokken product uit Argentinië viel samen met de inwerkingtreding van de antidumpingmaatregelen van de Gemeenschap ten aanzien van het betrokken product uit Brazilië in augustus 2000. De invoer in de Gemeenschap van het betrokken product uit Brazilië daalde aanzienlijk, nadat de Gemeenschap antidumpingmaatregelen had ingesteld, namelijk van 3 737 ton in 2000 tot 181 ton in 2001. De invoer in de Gemeenschap van het betrokken product uit Argentinië steeg in dezelfde periode van 15 ton in 2000 tot 3 087 ton in 2001. Deze trend handhaafde zich in de eerste zes maanden van het onderzoektijdvak, maar gaf in de tweede helft van het onderzoektijdvak een tegengestelde ontwikkeling te zien als gevolg van het Argentijnse antidumpingonderzoek naar de invoer van het betrokken product uit Brazilië. De invoer in de Gemeenschap vanuit Argentinië daalde als gevolg hiervan van 3 087 ton in 2001 tot 202 ton in 2002. In afwachting van de resultaten van het Argentijnse antidumpingonderzoek kan echter niet worden uitgesloten dat de bovengenoemde verlegging van het handelsverkeer van tijdelijke aard zal zijn.

(20) Er werd echter een duidelijke verlegging van het handelsverkeer vastgesteld voor de niet-medewerkende ondernemingen, welke verlegging onmiskenbaar samenviel met de inwerkingtreding van de antidumpingmaatregelen van de Gemeenschap ten aanzien van het betrokken product uit Brazilië in augustus 2000.

4. Onvoldoende reden of economische rechtvaardiging (niet-medewerkende Argentijnse exporteurs)

(21) Uit de gegevens van de Argentijnse autoriteiten blijkt dat de invoer in Argentinië van het betrokken product uit Brazilië in 2001 aanzienlijk steeg en wel even sterk als

de uitvoer uit Argentinië naar de Gemeenschap in dat jaar. Hoewel geen medewerking werd verleend, kan uit deze parallelle trends worden afgeleid dat de invoer in Argentinië uit Brazilië niet voor de Argentijnse markt, doch voor uitvoer naar de Gemeenschap was bestemd, een conclusie die wordt bevestigd door de Argentijnse uitvoerstatistieken die de Argentijnse autoriteiten hebben verstrekt.

(22) Daar de invoer uit Brazilië onmiddellijk na de invoering van antidumpingrechten werd vervangen door invoer uit Argentinië moet, bij gebrek aan medewerking van de Argentijnse bedrijven en het ontbreken van een andere verklaring, worden vastgesteld dat de handelsverlegging het gevolg was van de instelling van de rechten en niet van een andere voldoende reden of economische rechtvaardiging in de zin van artikel 13, lid 1, tweede zin, van de basisverordening.

(23) Gelet op het voorgaande kan redelijkerwijze worden geconcludeerd dat het grootste deel van de uitvoer van het betrokken product uit Brazilië naar Argentinië naar de Gemeenschap wordt doorverzonden.

5. Aantasting van de corrigerende werking van het antidumpingrecht in termen van prijzen en/of hoeveelheden (niet-medewerkende Argentijnse exporteurs)

(24) Uit de in overweging 19 vermelde gegevens blijkt dat de invoer van het betrokken product in de Gemeenschap, nadat antidumpingmaatregelen waren genomen, duidelijk wijzigingen onderging. In 1999, voordat deze maatregelen waren genomen, bedroeg de invoer in de Gemeenschap van het betrokken product uit Brazilië volgens Eurostat-cijfers op GN-niveau 4 518 ton. Deze invoer daalde tot 3 737 ton in 2000 en tot 15 ton in 2001. In 2001 werd in plaats daarvan het betrokken product uit Argentinië ingevoerd, afkomstig van de niet-medewerkende Argentijnse exporteurs (die goed waren voor 3 087 ton). Door deze opvallende verlegging van het handelsverkeer werd de corrigerende werking van de maatregelen tenietgedaan, wat de omvang van de invoer in de Gemeenschap betreft.

(25) Voor de prijzen moest, gezien de geringe medewerking, gebruik worden gemaakt van de beste gegevens die beschikbaar waren, namelijk de Eurostat-gegevens op GN-niveau. Hieruit bleek dat de gecorrigeerde prijzen van het betrokken product uit Argentinië ongeveer 5 % lager waren dan de bij het oorspronkelijke onderzoek vastgestelde prijzen van het betrokken product uit Brazilië. De schademarge bij invoer uit Argentinië is derhalve groter dan de bij het oorspronkelijke onderzoek vastgestelde schademarge bij invoer uit Brazilië.

- (26) Daarom wordt geconcludeerd dat de invoer van het betrokken product uit Argentinië de corrigerende werking van de antidumpingrechten heeft tenietgedaan, zowel wat prijzen als hoeveelheden betreft.

6. Dumpingmarge in vergelijking met de bij het oorspronkelijke onderzoek vastgestelde normale waarden (niet-medewerkende Argentijnse exporteurs)

- (27) Bij het onderzoek of het betrokken product afkomstig van niet-medewerkende Argentijnse exporteurs in het onderzoekstijdvak met dumping in de Gemeenschap is ingevoerd, werd overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening gebruikgemaakt van de invoerstatistieken van Eurostat op GN-niveau.

Onderzoek op basis van de statistieken van Eurostat

- (28) Overeenkomstig artikel 13, lid 1, van de basisverordening wordt bij een onderzoek naar de ontduiking van maatregelen uitgegaan van de normale waarde die bij het oorspronkelijke onderzoek werd vastgesteld.

- (29) Bij het oorspronkelijke onderzoek werd de normale waarde voor Brazilië vastgesteld per soort van het betrokken product. In het onderhavige onderzoek naar de ontduiking van de antidumpingmaatregelen werden de exportprijzen vastgesteld op basis van de Eurostatgegevens, die geen indeling gaven per soort, maar alleen per ton en per GN-code. Omdat de Argentijnse producenten/exporteurs geen medewerking verleenden, werd, ten behoeve van de vergelijking van de exportprijzen met de bij het oorspronkelijke onderzoek vastgestelde normale waarden, het productassortiment van deze producenten/exporteurs beoordeeld op basis van het productassortiment dat in het oorspronkelijke onderzoekstijdvak naar de Gemeenschap was uitgevoerd. Deze vergelijking werd redelijk geacht, omdat de Braziliaanse onderneming die in het oorspronkelijke onderzoekstijdvak goed was geweest voor het grootste deel van de uitvoer uit Brazilië naar de Gemeenschap ook de onderneming was die naar Argentinië had uitgevoerd. De gewogen gemiddelde normale waarde per ton werd derhalve vastgesteld aan de hand van hetzelfde productassortiment als bij het oorspronkelijke onderzoek.

- (30) Om een billijke vergelijking te kunnen maken tussen de normale waarde en de exportprijs werd door middel van correcties rekening gehouden met verschillen die van invloed zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen. Overeenkomstig artikel 2, lid 10, van de basisverordening werden correcties toegepast voor de kosten van vervoer en verzekering, uitgaande van de kosten van DEMA SA.

- (31) Bij de vergelijking van de gewogen gemiddelde normale waarden met de gewogen gemiddelde exportprijzen overeenkomstig artikel 2, leden 11 en 12, van de basisverordening bleek dat de dumpingmarge meer dan 40 % bedroeg van de cif-prijs, grens Gemeenschap.

C. VERZOEKEN OM VRIJSTELLING VAN REGISTRATIE OF VAN HET UITGEBREIDE RECHT

- (32) De Commissie heeft van twee Argentijnse producenten, Industrias Aguila Blanca SA en DEMA SA, een verzoek om vrijstelling van registratie en van de maatregelen ontvangen. Omdat de eerste onderneming, zoals vermeld in overweging 11, niet werd beschouwd als een mede-werkende producent, werd geen gevolg gegeven aan haar verzoek om vrijstelling.
- (33) Bij Verordening (EG) nr. 909/2003 heeft de Commissie de „inleidingsverordening” gewijzigd om de registratie te beëindigen van de invoer van het betrokken product, vervaardigd door DEMA SA, de Argentijnse onderneming die de antidumpingrechten niet heeft ontdoken.
- (34) Deze onderneming, die de antidumpingmaatregelen niet bleek te hebben ontdoken, moet worden vrijgesteld van de voorgenomen uitbreiding van de maatregelen.

D. MAATREGELEN

- (35) Gezien de resultaten van het onderzoek naar ontduiking in de zin van artikel 13, lid 1, tweede zin, van de basisverordening, dienen de antidumpingrechten op het betrokken product uit Brazilië te worden uitgebreid tot het betrokken product dat vanuit Argentinië wordt verzonden, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Argentinië, met uitzondering van het betrokken product dat is vervaardigd door de medewerkende producent DEMA SA, overeenkomstig artikel 13, lid 1, eerste zin, van de basisverordening.
- (36) Overeenkomstig artikel 14, lid 5, van de basisverordening, waarin is bepaald dat uitgebreide antidumpingmaatregelen kunnen worden toegepast op het betrokken product waarvan de invoer werd geregistreerd, met ingang van de datum van registratie, dient het antidumpingrecht te worden geheven van het betrokken product dat uit Argentinië is verzonden en waarvan de binnenkomst in de Gemeenschap werd geregistreerd overeenkomstig de inleidingsverordening, met uitzondering van het betrokken product dat is vervaardigd door DEMA SA.
- (37) Het besluit om de rechten niet uit te breiden tot het door DEMA SA vervaardigde betrokken product werd genomen op grond van de resultaten van dit onderzoek. Dit besluit is derhalve uitsluitend van toepassing op het betrokken product dat uit Argentinië is verzonden en door deze specifieke rechtspersoon is geproduceerd. Het betrokken product dat is vervaardigd of verzonden door andere ondernemingen die niet specifiek met naam en adres in het dispositief van deze verordening zijn genoemd, met inbegrip van rechtspersonen die banden hebben met de specifiek genoemde onderneming, komen niet voor de vrijstelling in aanmerking en zijn onderworpen aan het bij Verordening (EG) nr. 1784/2000 ingestelde recht.

- (38) Verzoeken om vrijstelling van het uitgebreide recht dienen aan de Commissie te worden gericht en dienen alle terzake doende informatie te bevatten, met name over een eventuele wijziging van de activiteiten van de onderneming in verband met de productie en de uitvoer.
- (39) Argentijnse exporteurs die overeenkomstig artikel 13, lid 4, van de basisverordening om vrijstelling verzoeken, moeten een vragenlijst invullen om de Commissie in staat te stellen te bepalen of vrijstelling kan worden verleend. De Commissie verricht gewoonlijk ook een controle ter plaatse.
- (40) Indien een vrijstelling gerechtvaardigd wordt geacht, zal de Commissie, na overleg in het Raadgevend Comité, de verordening wijzigen door aanpassing van de lijst van ondernemingen waarvoor de vrijstelling geldt.

E. PROCEDURE

- (41) De belanghebbenden werden in kennis gesteld van de voornaamste feiten en overwegingen op basis waarvan de Commissie voornemens was het voorstel te doen het geldende antidumpingrecht uit te breiden en werden in de gelegenheid gesteld opmerkingen te maken. Er werden geen bezwaren ontvangen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Het bij Verordening (EG) nr. 1784/2000 ingestelde definitieve antidumpingrecht op hulpstukken (fittings) van smeedbaar gietijzer, met schroefdraad, voor buisleidingen, ingedeeld onder GN-code ex 7307 19 10, van oorsprong uit Brazilië, wordt uitgebreid tot dezelfde hulpstukken (fittings) van smeedbaar gietijzer, met schroefdraad, voor buisleidingen, die uit Argentinië zijn verzonden (al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Argentinië) (respectievelijk Taric-codes 7307 19 10 11 en 7307 19 10 19), met uitzondering van de hulpstukken die zijn geproduceerd door DEMA SA, Av. Pte. Perón 3750, San Justo, Buenos Aires, Argentinië (aanvullende Taric-code A438).

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Luxemburg, 13 juni 2003.

Voor de Raad
De voorzitter
G. PAPANDREOU

2. Het bij lid 1 uitgebreide recht wordt geheven op de overeenkomstig artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1693/2002 en artikelen 13, lid 3, en artikel 14, lid 5, van Verordening (EG) nr. 384/96 geregistreerde producten, met uitzondering van de producten vervaardigd door DEMA SA, Av. Pte. Perón 3750, San Justo, Buenos Aires, Argentinië.
3. De bepalingen inzake douanerechten zijn van toepassing.

Artikel 2

1. Verzoeken om vrijstelling van het bij artikel 1 uitgebreide recht dienen schriftelijk, in één van de officiële talen van de Gemeenschap, aan het volgende adres te worden gericht en te worden ondertekend door een persoon die bevoegd is de indiener van het verzoek te vertegenwoordigen:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Handel
Directoraat B
Kamer: J-79 05/17
B-1049 Brussel
Fax (32-2) 295 65 05
Telex COMEU B 21877.

2. Na overleg in het Raadgevend Comité kan de Commissie vrijstelling verlenen van het bij artikel 1 uitgebreide recht, wanneer is aangetoond dat het bij Verordening (EG) nr. 1784/2000 ingestelde antidumpingrecht niet wordt ontdoken.

Artikel 3

De douaneautoriteiten wordt hierbij de opdracht gegeven de bij artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1693/2002 ingestelde registratie van de invoer te beëindigen.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

VERORDENING (EG) Nr. 1024/2003 VAN DE COMMISSIE**van 16 juni 2003****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 17 juni 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 juni 2003.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 16 juni 2003 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	74,9
	096	52,4
	999	63,7
0707 00 05	052	104,6
	628	143,3
	999	124,0
0709 90 70	052	80,3
	999	80,3
0805 50 10	382	44,5
	388	57,1
	528	62,5
	999	54,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	82,8
	400	103,5
	508	82,8
	512	80,3
	524	63,7
	528	66,4
	720	111,2
	800	224,9
	804	92,5
	999	100,9
0809 10 00	052	221,4
	999	221,4
0809 20 95	052	341,0
	064	261,1
	068	156,6
	094	238,7
	400	278,1
	999	255,1
0809 30 10, 0809 30 90	052	115,0
	999	115,0
0809 40 05	052	134,1
	999	134,1

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1025/2003 VAN DE COMMISSIE
van 16 juni 2003

tot vaststelling van de minimumverkoopprijzen voor rundvlees, te koop aangeboden in het kader van de in Verordening (EG) nr. 596/2003 bedoelde vierde openbare inschrijving

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2345/2001 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 28, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een openbare inschrijving heeft plaatsgevonden voor de verkoop van bepaalde hoeveelheden rundvlees, vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 596/2003 van de Commissie ⁽³⁾.
- (2) Krachtens artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 2173/79 van de Commissie van 4 oktober 1979 houdende uitvoeringsbepalingen inzake de afzet van rundvlees gekocht door interventiebureaus en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 216/69 ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2417/95 ⁽⁵⁾, moeten de minimum-

verkoopprijzen van het vlees dat bij openbare inschrijving wordt verkocht, worden vastgesteld met inachtneming van de ontvangen aanbiedingen.

- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor rundvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De minimumverkoopprijzen van rundvlees voor de vierde openbare inschrijving voorzien in Verordening (EG) nr. 596/2003, waarvoor tot uiterlijk 10 juni 2003 aanbiedingen konden worden ingediend, zijn vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 17 juni 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 juni 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 315 van 1.12.2001, blz. 29.

⁽³⁾ PB L 85 van 2.4.2003, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB L 251 van 5.10.1979, blz. 12.

⁽⁵⁾ PB L 248 van 14.10.1995, blz. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindstepriser i EUR/t
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices Expressed in EUR per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux Exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos	Preço mínimo Expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat euroina tonnia kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i euro per ton

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**

DANMARK	— Forfjerdinger	—
DEUTSCHLAND	— Hinterviertel	—
	— Vorderviertel	701
ESPAÑA	— Cuartos traseros	1 366
	— Cuartos delanteros	702
FRANCE	— Quartiers arrière	—
	— Quartiers avant	—
ITALIA	— Quarti anteriori	—
ÖSTERREICH	— Vorderviertel	—

b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Bonelss beef — Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha — Benfritt kött**

DEUTSCHLAND	— Hinterhese (INT 11)	—
	— Kugel (INT 12)	2 002
	— Oberschale (INT 13)	—
	— Unterschale (INT 14)	2 440
	— Hüfte (INT 16)	—
	— Roastbeef (INT 17)	—
	— Lappen (INT 18)	—
	— Hochrippe (INT 19)	—
	— Vorderviertel (INT 24)	—
ESPAÑA	— Lomo de intervención (INT 17)	—
	— Paleta de intervención (INT 22)	—
	— Pecho de intervención (INT 23)	—
	— Cuarto delantero de intervención (INT 24)	—

FRANCE	— Tranche grasse d'intervention (INT 12)	—
	— Tranche d'intervention (INT 13)	—
	— Semelle d'intervention (INT 14)	2 310
	— Rumsteck d'intervention (INT 16)	—
	— Faux-filet d'intervention (INT 17)	—
	— Flanchet d'intervention (INT 18)	—
	— Épaule d'intervention (INT 22)	—
	— Poitrine d'intervention (INT 23)	—
	— Avant d'intervention (INT 24)	—
	IRELAND	— Intervention shoulder (INT 22)
— Intervention forequarter (INT 24)		—
ITALIA	— Girello d'intervento (INT 14)	—
	— Filetto d'intervento (INT 15)	—
	— Scamone (INT 16)	—
	— Roastbeef d'intervento (INT 17)	—
NEDERLAND	— Interventieschouder (INT 22)	—
	— Interventieborst (INT 23)	—

VERORDENING (EG) Nr. 1026/2003 VAN DE COMMISSIE
van 16 juni 2003

tot vaststelling van de minimumverkoopprijzen voor rundvlees, te koop aangeboden in het kader van de in Verordening (EG) nr. 598/2003 bedoelde vierde openbare inschrijving

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2345/2001 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 28, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een openbare inschrijving heeft plaatsgevonden voor de verkoop van bepaalde hoeveelheden rundvlees, vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 598/2003 van de Commissie ⁽³⁾.
- (2) Krachtens artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 2173/79 van de Commissie van 4 oktober 1979 houdende uitvoeringsbepalingen inzake de afzet van rundvlees gekocht door de interventiebureaus en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 216/69 ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2417/95 ⁽⁵⁾, moeten de minimum-

verkoopprijzen van het vlees dat bij openbare inschrijving wordt verkocht, worden vastgesteld met inachtneming van de ontvangen aanbiedingen.

- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor rundvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De minimumverkoopprijzen van rundvlees voor de vierde openbare inschrijving voorzien in Verordening (EG) nr. 598/2003, waarvoor tot uiterlijk 10 juni 2003 aanbiedingen konden worden ingediend, zijn vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 17 juni 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 juni 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 315 van 1.12.2001, blz. 29.

⁽³⁾ PB L 29 van 5.2.2003, blz. 14.

⁽⁴⁾ PB L 251 van 5.10.1979, blz. 12.

⁽⁵⁾ PB L 248 van 14.10.1995, blz. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindstepriser i EUR/t
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices Expressed in EUR per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux Exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos	Preço mínimo Expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat euroina tonnia kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i euro per ton

**Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande
avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**

DEUTSCHLAND	— Hinterviertel	—
	— Vorderviertel	551
ESPAÑA	— Cuartos traseros	—
	— Cuartos delanteros	551
FRANCE	— Quartiers arrière	—
	— Quartiers avant	551
NEDERLAND	— Achtervoeten	—
	— Voorvoeten	551
ÖSTERREICH	— Hinterviertel	—
	— Vorderviertel	551

VERORDENING (EG) Nr. 1027/2003 VAN DE COMMISSIE

van 16 juni 2003

tot vaststelling dat geen toewijzing plaatsvindt voor rundvlees dat in het kader van de in Verordening (EG) nr. 604/2003 bedoelde vierde openbare inschrijving te koop is aangeboden

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2345/2001 van de Commissie⁽²⁾, en met name op artikel 28, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een openbare inschrijving heeft plaatsgevonden voor de verkoop van bepaalde hoeveelheden rundvlees die zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 604/2003 van de Commissie van 2 april 2003 betreffende de verkoop, bij periodieke openbare inschrijving, van rundvlees uit de voorraden van bepaalde interventiebureaus voor verwerking in de Gemeenschap⁽³⁾.
- (2) Krachtens artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 2173/79 van de Commissie van 4 oktober 1979 houdende uitvoeringsbepalingen inzake de afzet van rundvlees gekocht door interventiebureaus en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 216/69⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij

Verordening (EG) nr. 2417/95⁽⁵⁾, moeten de minimumverkoopprijzen van het vlees dat bij openbare inschrijving wordt verkocht, worden vastgesteld met inachtneming van de ontvangen aanbiedingen. Op grond van artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 604/2003 kan worden besloten dat er niet wordt toegewezen.

- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor rundvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt niet toegewezen in het kader van de in Verordening (EG) nr. 604/2003 bedoelde vierde openbare inschrijving met 10 juni 2003 als uiterste termijn voor het indienen van offertes.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 17 juni 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 juni 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 315 van 1.12.2001, blz. 29.

⁽³⁾ PB L 86 van 3.4.2003, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 251 van 5.10.1979, blz. 12.

⁽⁵⁾ PB L 248 van 14.10.1995, blz. 39.

VERORDENING (EG) Nr. 1028/2003 VAN DE COMMISSIE
van 16 juni 2003

betreffende Verordening (EG) nr. 788/2003 tot vaststelling van toepassingsbepalingen voor Besluit 2003/299/EG van de Raad wat betreft de concessies in de vorm van communautaire tariefcontingenten voor bepaalde graanproducten van oorsprong uit de Slowaakse Republiek, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2809/2000

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 9,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 788/2003 van de Commissie ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 970/2003 ⁽⁴⁾, waarbij bepaalde concessies in de vorm van communautaire tariefcontingenten voor bepaalde graanproducten van oorsprong uit Slowakije zijn vastgesteld, is met name bepaald welke hoeveelheden maïs van oorsprong uit Slowakije, met verlaging van het recht in de Gemeenschap mogen worden ingevoerd.
- (2) De Commissie moet een uniforme coëfficiënt vaststellen waarmee de in de invoercertificaten aangevraagde hoeveelheden worden verminderd als deze hoeveelheden

het jaarlijkse contingent overschrijden. De op 9 en 10 juni 2003 ingediende aanvragen om invoercertificaten hebben betrekking op 6 000 ton maïs van oorsprong uit Slowakije, terwijl maximaal 990 ton met vrijstelling van de invoerheffing mag worden ingevoerd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De op 9 en 10 juni 2003 ingediende en aan de Commissie meegeedeelde certificaataanvragen voor maïs van de GN-codes 1005 10 90 en 1005 90 00, in het kader van het contingent „Slowakije” dat is vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 788/2003 en waarvoor vrijstelling van de invoerheffing geldt, worden aanvaard voor de daarin vermelde tonnages na toepassing van de coëfficiënt 0,165.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 17 juni 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 juni 2003.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 115 van 9.5.2003, blz. 25.

⁽⁴⁾ PB L 139 van 6.6.2003, blz. 25.

VERORDENING (EG) Nr. 1029/2003 VAN DE COMMISSIE

van 16 juni 2003

tot wijziging van de bijlagen I en II bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad van 26 juni 1990 houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 739/2003 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op de artikelen 6, 7 en 8,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens Verordening (EEG) nr. 2377/90 moeten er geleidelijk maximumwaarden worden vastgesteld voor residuen van alle farmacologisch werkzame substanties die in de Gemeenschap worden gebruikt in aan voedselproducerende dieren toegediende geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik.
- (2) Alvorens maximumwaarden voor residuen worden vastgesteld, moeten alle relevante gegevens betreffende de veiligheid van de residuen van de stof in kwestie voor de consument van levensmiddelen van dierlijke oorsprong, alsmede het effect van residuen op de industriële verwerking van de levensmiddelen, door het Comité voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik zijn onderzocht.
- (3) Bij het vaststellen van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong dient te worden omschreven in welke diersoorten residuen mogen worden aangetroffen, welke concentraties daarvan in elk voor consumptie in aanmerking komend weefsel van een behandeld dier toelaatbaar zijn (te onderzoeken weefsel) en welk type residu voor de controle van de residuen van belang is (indicatorresidu).
- (4) Voor de controle van residuen zoals door de desbetreffende communautaire wetgeving wordt voorgeschreven, zullen meestal maximumwaarden voor residuen in de te onderzoeken weefsels, de lever of de nieren moeten worden vastgesteld. Lever en nieren worden vaak uit voor de internationale handel bestemde karkassen

verwijderd en bijgevolg moeten ook steeds maximumwaarden voor residuen in spier- of vetweefsel worden vastgesteld.

- (5) Wat geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik betreft die aan legpluimvee, melkvee of honingbijen worden toegediend, moeten ook maximumwaarden voor residuen in eieren, melk en honing worden vastgesteld.
- (6) Cypermethrine dient in bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 te worden opgenomen.
- (7) Acetylsalicylzuur, acetylsalicylzuur DL-lysine, carbasa-laatacalcium en natriumacetylsalicylaat dienen in bijlage II bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 te worden opgenomen.
- (8) Er moet worden voorzien in een voldoende lange termijn alvorens deze verordening van kracht wordt, teneinde de lidstaten toe te laten om, met het oog op de bepalingen van deze verordening, eventueel de nodige aanpassingen aan te brengen in de reeds eerder overeenkomstig Richtlijn 2001/82/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ verleende vergunningen voor het op de markt brengen van de bedoelde geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlagen I en II bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 worden gewijzigd zoals bepaald in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing vanaf de zestigste dag na haar bekendmaking.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 106 van 29.4.2003, blz. 9.

⁽³⁾ PB L 311 van 28.11.2001, blz. 1.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 juni 2003.

Voor de Commissie
Erkki LIIKANEN
Lid van de Commissie

BIJLAGE

A. Bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 wordt als volgt gewijzigd:

2. Antiparasitaire middelen
- 2.2. Geneesmiddelen tegen ectoparasieten
- 2.2.3. Pyretrine en pyrethroiden

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Indicatorresidu	Diersoorten	Maximumwaarden voor residuen	Te onderzoeken weefsels
„Cypermethrine	Cypermethrine (som van isomeren)	Zalmachtigen	50 µg/kg	Spier en huid in natuurlijke verhoudingen”

B. Bijlage II bij Verordening (EEG) nr. 2377/90 wordt als volgt gewijzigd:

2. Organische stoffen

Farmacologisch werkzame substantie(s)	Diersoorten
„Acetylsalicylzuur	Alle voedselproducerende soorten behalve vis ⁽¹⁾
Acetylsalicylzuur DL-lysine	Alle voedselproducerende soorten behalve vis ⁽²⁾
Carbasalaatcalcium	Alle voedselproducerende soorten behalve vis ⁽³⁾
Natriumacetylsalicylaat	Alle voedselproducerende soorten behalve vis ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Niet te gebruiken bij dieren die melk of eieren voor menselijke consumptie produceren.

⁽²⁾ Niet te gebruiken bij dieren die melk of eieren voor menselijke consumptie produceren.

⁽³⁾ Niet te gebruiken bij dieren die melk of eieren voor menselijke consumptie produceren.

⁽⁴⁾ Niet te gebruiken bij dieren die melk of eieren voor menselijke consumptie produceren.”

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 21 januari 2003

betreffende de steunmaatregel „Vrijstelling van zegelrecht voor onroerend goed voor zakelijk gebruik in achterstandsgebieden” aangemeld door het Verenigd Koninkrijk

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 41)

(Slechts de tekst in de Engelse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2003/433/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, inzonderheid op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde bepalingen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken ⁽¹⁾ en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

- (1) Bij schrijven van 21 december 2001, geregistreerd door de Commissie op 9 januari 2002, hebben de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk kennis gegeven van een maatregel tot vrijstelling van zegelrecht voor onroerend goed voor zakelijk gebruik in achterstandsgebieden.
- (2) Bij schrijven van 27 februari 2002 heeft de Commissie de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk in kennis gesteld van haar besluit tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag ten aanzien van de maatregel tot vrijstelling van zegelrecht.
- (3) Het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure is in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt op 27 april 2002. De Commissie heeft de belanghebbenden aangemaand hun opmerkingen ten aanzien van de steunmaatregel kenbaar te maken ⁽²⁾.
- (4) Bij schrijven van 9 april 2002 verzochten de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk om de uiterste datum voor het maken van opmerkingen uit te stellen. De Commissie stond dit uitstel toe en de autoriteiten dienden hun officiële antwoord in bij schrijven van 6 mei 2002, dat één dag later door de Commissie werd ontvangen. Een tweede schrijven met aanvullende informatie werd de Commissie op 13 november 2002 toegezonden en door haar ontvangen op 27 november 2002. Een laatste schrijven werd gezonden op 26 november 2002 en door de Commissie ontvangen op 2 december 2002.
- (5) Daarnaast zijn de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk en de Commissie verscheidende keren bijeengekomen, met name op 1 augustus 2002, 10 september 2002, 25 september 2002, 15 oktober 2002 en 11 november 2002.

⁽¹⁾ PB C 102 van 27.4.2002, blz. 22.

⁽²⁾ Zie voetnoot 1.

- (6) De Commissie heeft opmerkingen terzake ontvangen van twee belanghebbenden, namelijk de Britse beroepsorganisatie Royal Institute of Chartered Surveyors bij schrijven van 27 mei 2002 en de British Property Federation bij schrijven van 24 mei 2002. Op 26 juli 2002 gaven de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk hun opmerkingen bij deze brieven.

II. BESCHRIJVING VAN DE STEUNMAATREGEL

- (7) De steunmaatregel beoogt de materiële, economische en sociale rehabilitatie van aangewezen achterstandsgebieden door de kosten van het verwerven van voor zakelijk gebruik bestemd onroerend goed in deze gebieden te verlagen. De regeling maakt deel uit van het Britse overheidsinitiatief Enterprise in Disadvantaged Communities.
- (8) De voorgenomen steun betreft de vrijstelling van het zegelrecht, een belasting op documenten die verband houden met de verkoop en de verhuring van grond en gebouwen en met overdrachten van aandelen. Zegelrecht is een belasting op transacties die wordt opgelegd aan de koper of de huurder van grond of onroerend goed.
- (9) De voor steun in aanmerking komende kosten bestaan uit de betaling (de koopprijs) van onroerend goed (de grond en/of gebouwen) dat is gelegen in het begunstigd gebied, of de gemiddelde huur per jaar voor een verhuring aan een nieuwe huurder. Wanneer het onroerend goed slechts gedeeltelijk in een begunstigd gebied is gelegen, is een gedeeltelijke toewijzing vereist. Zegelrechten variëren naargelang de koopprijs van het onroerend goed en, in het geval van verhuring, naargelang de gemiddelde huur per jaar en de duur van de verhuring. Het tarief van zegelrecht en bijgevolg ook de voorgenomen vrijstelling bedraagt tussen 1 % en 4 % van de verkoopprijs van het onroerend goed en tussen 1 % en 24 % van de gemiddelde jaarlijkse huur in het geval van een nieuwe huurovereenkomst⁽³⁾.
- (10) De vrijstelling van zegelrecht zou van toepassing zijn op de verkoop en de verhuring aan een nieuwe huurder van voor zakelijk gebruik bestemd onroerend goed in aangewezen achterstandsgebieden in het Verenigd Koninkrijk. De in aanmerking komende gebieden, die gemiddeld 7 000 inwoners tellen, worden geselecteerd op basis van de meest recente Indices of Multiple Deprivation (IMD), die werden ontwikkeld voor elk van de vier regio's van het Verenigd Koninkrijk. Deze indicatoren zijn gebaseerd op inkomen, werkgelegenheid, gezondheidsproblemen en invaliditeit, onderwijs en opleiding, huisvesting en geografische toegang tot diensten. In Engeland, Wales en Noord-Ierland gelden de voor electorale doeleinden gebruikte wijken („wards”) of districten als geografische eenheden, terwijl in Schotland de postcodes worden gebruikt. In het Verenigd Koninkrijk werden 2 000 gebieden aangemerkt als achterstandsgebieden, wat overeenkomt met 22 % van de totale bevolking in Engeland, 18 % in Schotland, 47 % in Wales en 40 % in Noord-Ierland. De huidige lijst van in aanmerking komende gebieden werd opgenomen in The Stamp Duty (Disadvantaged Areas) Regulations 2001. De autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk hebben aangegeven dat de in aanmerking komende gebieden (niet meer dan 2 000) voortdurend zullen worden herbekeken, hoewel het weinig waarschijnlijk is dat er veel wijzigingen zouden worden aangebracht aan de lijst.
- (11) De autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk schatten dat zogenaamd hardcore brownfield land (d.i. in onbruik geraakte en/of verlaten oude bedrijfsterreinen) in de doelgebieden gemiddeld tweemaal meer voorkomt dan in andere gebieden.
- (12) De steunmaatregel is van toepassing op ondernemingen in alle economische sectoren, ongeacht de grootte en de locatie. De regeling zou een looptijd van tien jaar hebben.
- (13) De budgettaire kosten van de steunmaatregel worden geraamd op 60 miljoen GBP (circa 94 miljoen EUR⁽⁴⁾) per jaar.

III. INLEIDING VAN DE PROCEDURE

- (14) In haar schrijven van 27 februari 2002 nam de Commissie het standpunt in dat de aangemelde steunmaatregel kan worden aangemerkt als staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1. Er was immers sprake van gebruik van staatsmiddelen en van selectiviteit omdat de steun is gericht op specifieke geografische gebieden; bovendien kon de mededinging worden vervalst en het handelsverkeer op communautair niveau worden beïnvloed.

⁽³⁾ De autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk hebben verklaard dat „het zegelrecht voor de huur minder dan 4 % en in het algemeen minder dan 1 % zal bedragen van de huur die gedurende de looptijd van het huurcontract zou worden betaald. Het effectieve tarief van het zegelrecht op alle huurcontracten (en dus de steunintensiteit) zou dus onder 4 % liggen”.

⁽⁴⁾ Gebruikte wisselkoers: 1,5698 op 6 december 2002.

- (15) Een van de redenen om de procedure in te leiden waren de twijfels van de Commissie omtrent de vraag of de aangemelde maatregel voldeed aan de voorwaarden die zijn neergelegd in de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen ⁽⁵⁾. Volgens de aanmelding zou de vrijstelling van zegelrecht van toepassing zijn op overdrachten van onroerend goed voor zakelijk gebruik in zogenaamde aangewezen achterstandsgebieden. Deze werden geselecteerd op basis van indicatoren en geografische eenheden die verschillen van diegene die werden vastgelegd in de regionale-steunkaart van het Verenigd Koninkrijk, waaraan de Commissie haar goedkeuring heeft gehecht ⁽⁶⁾. Daarnaast had de Commissie twijfels omtrent het feit dat de door de maatregel beoogde transacties een „initiële investering” zouden omvatten in de zin van punt 4.4 van de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen ⁽⁷⁾.
- (16) Andere bedenkingen hadden betrekking op punt 4.5 van de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen waarin is bepaald dat bij overname de activa waarvan de verwerving reeds vóór de overname gepaard is gegaan met steunverlening, dienen te worden afgetrokken. In de aangemelde steunmaatregel worden activa die opeenvolgende malen van eigenaar veranderen evenwel niet uitgesloten van de steun. Aangezien de maatregel cumulatie met andere steunmaatregelen toelaat, heeft de Commissie ook twijfels omtrent de vraag of de steunintensiteiten die zijn vastgesteld in de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen, uiteindelijk wel zouden worden gerespecteerd. Vermits de steun toepasbaar zou zijn op alle sectoren was het ten slotte niet duidelijk hoe de autoriteiten de geldende regels voor bepaalde sectoren (waaronder vervoer, staal, scheepsbouw, synthetische vezels, motorvoertuigen, visserij en steenkool) zouden respecteren. Hetzelfde geldt voor de regels die van toepassing zijn op de producten die zijn opgenomen in de lijst van bijlage 1 bij het Verdrag en niet vallen onder de werkingssfeer van deze richtsnoeren.
- (17) De Commissie betwijfelde ook of de steunmaatregel in overeenstemming was met de kaderregeling inzake achtergestelde stadswijken ⁽⁸⁾. Gelet op het aanzienlijke aantal inwoners van de doelgebieden vraagt de Commissie zich af of punt 8 van die kaderregeling werd nageleefd. Hierin is immers bepaald dat het totale aantal inwoners van die gebieden niet meer mag bedragen dan 1 % van de nationale bevolking. Daarbij komt nog dat het niet duidelijk was in welke mate de uit hoofde van de aangemelde steunmaatregel in aanmerking komende gebieden die buiten de regionale-steunkaart vielen, de andere toelatingscriteria vervulden die zijn neergelegd in punt 7 van de kaderregeling inzake achtergestelde stadswijken. Overeenkomstig die kaderregeling kunnen uitsluitend kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's) staatssteun ontvangen. De voorgestelde maatregel leek evenwel geen beperkingen op te leggen inzake de grootte van de ondernemingen.
- (18) Voorts merkte de Commissie op dat niet is aangegeven op welke sectoren de aangemelde steunmaatregel betrekking had. Er was dus geen beperking tot KMO's, tot ondernemingen in moeilijkheden of tot een van de volgende activiteiten: onderzoek en ontwikkeling, milieubescherming, opleiding, schepping of behoud van werkgelegenheid.

IV. OPMERKINGEN VAN HET VERENIGD KONINKRIJK

- (19) Volgens de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk zou de maatregel een stimulans vormen voor de vestiging van bedrijven en het opzetten van bouwprojecten in achterstands- en bijgevoegde arme gebieden van het Verenigd Koninkrijk door de bevordering van hun materiële en economische rehabilitatie.
- (20) In dit verband stellen zij dat gerichte staatssteun met het oog op die rehabilitatie een efficiënt hulpmiddel kan zijn om de tekortkomingen van de markt op te vangen. Markttekortkomingen worden gedefinieerd als die tekortkomingen die privé-ondernemingen ervan weerhouden zich in te laten met gemeenschappen in een achterstandssituatie en die leiden tot minder dan optimale marktoplossingen; in het bijzonder kunnen markttekortkomingen tot gevolg hebben dat gronden braak komen te liggen of in onbruik raken, dat er een gebrek is aan lokale diensten, en dat gemeenschappen worden ontwricht doordat inwoners pendelen om werk te vinden. Het kan worden aangevoerd dat het corrigeren van markttekortkomingen in overeenstemming is met het algemeen belang.

⁽⁵⁾ PB C 74 van 10.3.1998, blz. 9.

⁽⁶⁾ De regionale-steunkaart van het Verenigd Koninkrijk voor de periode 2000-2006 werd door de Commissie goedgekeurd bij schrijven nr. SG (2000) D/106296 van 17 augustus 2000 (N 265/2000).

⁽⁷⁾ Overeenkomstig punt 4.4 van de richtsnoeren wordt onder initiële investering verstaan „een investering in vast kapitaal ten behoeve van de oprichting van een nieuwe vestiging, de uitbreiding van een bestaande vestiging, of het starten van een activiteit die een fundamentele wijziging in het product of in het productieproces van een bestaande vestiging meebrengt (door rationalisering, herstructurering of modernisering)”.

⁽⁸⁾ PB C 146 van 14.5.1997, blz. 6.

Volgens de hierover beschikbare gegevens zijn er beduidend minder transacties van onroerend goed voor zakelijk gebruik in de doelwards dan in de rest van het Verenigd Koninkrijk. Het aantal transacties met onroerend goed voor zakelijk gebruik in achterstandsgebieden ligt ongeveer zes keer lager dan in de overige wards van het Verenigd Koninkrijk. Dit lage aantal zou een indicatie zijn voor en de bestendige oorzaak vormen van tekortkomingen op de markt voor onroerende goederen (door het verhinderen van een doeltreffende prijsvorming op de markt). Door de kosten van transacties in de IMD-gebieden te verlagen zou de maatregel zowel de symptomen als de oorzaken van markttekortkomingen de kop kunnen indrukken.

- (21) De gebieden die behoefte hebben aan rehabilitatie, hebben een bijzonder kleine oppervlakte (microgebieden) en vallen niet noodzakelijk samen met de regionale ontwikkelingsgebieden. Derhalve komen zij niet altijd geheel overeen met de regionale-steunkaart en zou het inefficiënt blijken volledige regio's aan te merken. Het Verenigd Koninkrijk geeft toe dat noch de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen, noch de kaderregeling inzake achtergestelde stadswijken de juiste basis vormen voor een dergelijke maatregel die evenwel in overeenstemming is met artikel 87, lid 3, onder c).
- (22) Volgens de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk is de maatregel verenigbaar met artikel 87, lid 3, onder c) aangezien „steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken” ook steun kunnen omvatten die gericht is op microgebieden die te kampen hebben met markttekortkomingen zoals hierboven beschreven.
- (23) Aan de bepaling dat „de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig (mogen) worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad” zou ook worden voldaan aangezien de steunintensiteit zeer laag is (maximum 4 % van de investering). De autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk beweren dan ook dat de lage steunintensiteit ondernemingen van andere lidstaten niet zal aanzetten om te investeren en er bijgevolg geen beduidende gevolgen zullen zijn voor het handelsverkeer⁽⁹⁾. Toch zou de steun beschikbaar zijn voor iedere onderneming die is gevestigd binnen of buiten de grenzen van de Gemeenschap en investeert in onroerend goed voor zakelijk gebruik in deze gebieden. De gevolgen voor de mededinging zouden ook beperkt blijven dankzij de niet-discretionaire wijze waarop de steun zal worden toegepast.
- (24) De autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk geven weliswaar toe dat de maatregel niet aan alle voorwaarden van de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen voldoet, maar zij voeren aan dat er een overlapping bestaat tussen de „achterstandsgebieden” en de steungebieden die zijn opgenomen in de regionale-steunkaart van het Verenigd Koninkrijk.
- (25) Volgens de beschikbare gegevens zou in Engeland 62 % van de achtergestelde wards (van de 15 % meest achtergestelde wards) gelegen zijn binnen een steungebied⁽¹⁰⁾. In Schotland zou de overlapping met steungebieden 80 % belopen. In Wales, waar 42 % van de wards achterstandsgebieden zijn, belooft de overlapping 88 %. Noord-Ierland ten slotte is een steungebied in zijn geheel, zodat alle wards in het land binnen de regionale-steunkaart vallen.
- (26) De maatregel beantwoordt weliswaar niet aan de criteria van de kaderregeling inzake achtergestelde stadswijken, maar de autoriteiten merken op dat er sprake is van een overlapping. In Engeland behoort 22 % van de meest achtergestelde wards, zoals hierboven gedefinieerd, tot de werkingssfeer van de kaderregeling inzake achtergestelde stadswijken. De achterstandsgebieden die ook vallen onder de definitie van achtergestelde stadswijken omvatten bijna 6 % van de bevolking van Engeland⁽¹¹⁾.
- (27) Cumulatie met andere steun is niet uitgesloten, maar de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk hebben erop gewezen dat kan worden nagegaan of er geen inbreuk wordt gemaakt op de algemene steunintensiteitsmaxima, en in het bijzonder op de regionale plafonds.

⁽⁹⁾ Zij wijzen er ook op dat ondernemingen die de vrijstelling van zegelrecht genieten, in ruil hiervoor zullen moeten afrekenen met de nadelen van het werken in een minder begunstigd gebied van het Verenigd Koninkrijk, zodat hun winst in de praktijk wellicht klein of onbestaand zal zijn.

⁽¹⁰⁾ In het licht van deze gegevens beweren zij dat meer dan 84 % van de meest achtergestelde wards in Engeland binnen de communautaire bepalingen vallen.

⁽¹¹⁾ In dit verband voeren zij aan dat er in Engeland een totale (stedelijke en regionale) overlapping is van 20 % van de bevolking.

- (28) Het laatste argument dat de autoriteiten aanbrengen is dat de steunmaatregel deel uitmaakt van een algemeen rehabilitatiebeleid dat wordt uitgevoerd in het gehele Verenigd Koninkrijk. Het is slechts een element in een pakket maatregelen die momenteel worden, of later zullen worden goedgekeurd en die bestemd zijn voor het herstel van de meest achtergestelde gebieden. Op vele gebieden worden beleidsmaatregelen ontwikkeld, die ervoor zouden moeten zorgen dat niemand ernstig wordt benadeeld door de plaats waar hij leeft. In dit verband hebben de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk een overzicht voorgelegd van de maatregelen die zij hebben genomen of zullen nemen om achterstelling tegen te gaan ⁽¹²⁾.
- (29) In hun schrijven van 26 november 2002 hebben de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk ermee ingestemd de maatregel te beperken tot maximaal 2 000 gebieden.
- (30) In dat schrijven van 26 november 2002 hebben zij zich er ook toe verplicht hun methodes om gegevens te verzamelen te verbeteren, zodat in de toekomst de gegevens van transacties met betrekking tot commerciële gebouwen systematisch per ward kunnen worden geanalyseerd. Voorts zal een volledige gegevensbank van alle braakliggende en/of verlaten gronden worden opgesteld en de bijwerking hiervan zal de Commissie telkens worden toegezonden als onderdeel van het jaarverslag.

V. OPMERKINGEN VAN BELANGHEBBENDEN

- (31) In haar besluit tot inleiding van de procedure nodigde de Commissie de belanghebbenden uit opmerkingen te maken. Twee partijen hebben dit gedaan.
- (32) Volgens het Royal Institute of Chartered Surveyors wordt met de maatregel beoogd de vastgoedmarkt te doen heropleven waar zij niet meer doeltreffend functioneert. Dit instituut tracht de politieke beweegredenen van de maatregel te verklaren, namelijk de noodzaak om te zorgen voor de rehabilitatie van de meest achtergestelde bevolkingsgroepen. Het lijkt toe te geven dat de maatregel niet in overeenstemming is met de richtsnoeren inzake nationale steunmaatregelen, noch met de voormalige kaderregeling inzake achtergestelde stadswijken, want het stelt dat „geen van (beide regelingen) ruimte lijkt te laten voor een dergelijke maatregel”. Het voegt hier evenwel aan toe dat „de huidige regels moeten worden veranderd indien zij in de weg staan van de vrijstelling van zegelrecht”. Ten slotte beweert het instituut dat de maatregel het handelsverkeer niet zodanig zal verstoren dat het algemeen belang wordt geschaad; ook de vervalsing van de concurrentie zou minimaal zijn. De maatregel zou erop gericht zijn de bestaande markttekortkoming op plaatselijk vlak aan te pakken, daar de particuliere sector geen verbintenissen wil aangaan in bepaalde gebieden van het Verenigd Koninkrijk.
- (33) De British Property Foundation merkt op dat ervan moet worden uitgegaan dat de rehabilitatie behoevende gebieden te lijden hebben onder tekortkomingen van de markt en dat een optreden met het oog op rehabilitatie de werking van de markt kan verbeteren. Gelet op de kleinschaligheid van de maatregel, is het bovendien weinig waarschijnlijk dat hij de concurrentie zodanig zal beïnvloeden dat het algemeen belang wordt geschaad.

VI. BEOORDELING VAN DE STEUNMAATREGEL

Staatssteunkarakter van de maatregel

- (34) De Commissie is van oordeel dat de maatregel moet worden aangemerkt als staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag om de volgende redenen:
- a) er zijn overheidsmiddelen mee gemoeid in de vorm van een belastingvrijstelling;
  - b) hoewel de maatregel van toepassing is op ondernemingen van eender welke omvang en in eender welke economische sector, is er sprake van selectiviteit, aangezien de maatregel gericht is op bepaalde geografische gebieden, aangewezen door middel van de IMD, en bepaalde ondernemingen worden bevoordeeld, met name ondernemingen die investeren in voor zakelijk gebruik bestemd onroerend goed in deze aangewezen gebieden. Derhalve geeft de maatregel dergelijke bedrijven een voordeel in vergelijking met andere bedrijven die investeren in gebieden waar de vrijstelling niet geldt;
  - c) de maatregel bestrijkt alle sectoren en a fortiori de sectoren waar handelsverkeer binnen de Gemeenschap plaatsvindt. In de jurisprudentie is gesteld: „wanneer een staat steun toekent aan een onderneming, kan de binnenlandse productie in stand blijven of stijgen, met het gevolg dat de kansen van ondernemingen uit andere lidstaten om hun producten naar de markt van eerstbedoelde staat uit te voeren, afnemen” ⁽¹³⁾;

⁽¹²⁾ Deze maatregelen hebben te maken met werkgelegenheid en inkomen, volksgezondheid, opleiding en vaardigheden, toegang tot diensten, huisvesting en materiële rehabilitatie.

⁽¹³⁾ Zaak C-303/88, Italië/Commissie, Jurisprudentie 1991, blz. I-1433, rechtsoverweging 27.

d) de Commissie is van oordeel dat het steunbedrag klein is, daar het beperkt is tot 4 % van de transactie. De belastingvermindering wordt geraamd op 60 miljoen GBP per jaar (ca. 94 miljoen EUR⁽¹⁴⁾). Aangezien het aantal transacties per jaar op 1 200 wordt geschat, zou de gemiddelde steun per transactie 50 000 GBP bedragen (ca. 78 500 EUR). Deze steun kan evenwel nog altijd het handelsverkeer binnen de Gemeenschap verstoren en de concurrentie vervalsen. Volgens de jurisprudentie „wordt, ook als het voordeel dat door de overheid aan een onderneming wordt verleend gering is, de mededinging niettemin verstoord, zij het slechts in beperkte mate”⁽¹⁵⁾.

Er dient op te worden gewezen dat de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk, noch de belanghebbenden die opmerkingen hebben gemaakt, hebben betwist dat de maatregel staatssteun inhield. Het Verenigd Koninkrijk heeft ervoor gekozen om de regeling niet te beperken tot het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 69/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op steun de minimis⁽¹⁶⁾. Indien een begunstigde betrokken is bij verscheidene vastgoedtransacties, is het niet onmogelijk dat hij meer steun ontvangt dan toegelaten krachtens deze verordening.

Wettelijkheid van de maatregel

- (35) Door het melden van de steunmaatregel als een ontwerp en hem niet van kracht te laten worden tot hij is goedgekeurd door de Commissie, zijn de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk de proceduvereisten van artikel 88, lid 3, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap nagekomen.

Redenen voor vrijstelling

- (36) a) In artikel 87, lid 2, van het EG-Verdrag is bepaald dat sommige soorten steunmaatregelen verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt. Gezien het karakter en de doelstelling van de steun, evenals de geografische spreiding, is de Commissie van oordeel dat lid 2, onder a), b) en c), niet van toepassing zijn op de betrokken steun; de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk hebben ook niet beweerd dat dit het geval zou zijn;
- b) In artikel 87, lid 3, worden andere vormen van steun genoemd die als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen worden beschouwd. Gezien het karakter en de doelstelling van de maatregel, evenals de geografische spreiding, is de Commissie van oordeel dat artikel 87, lid 3, onder a), b) en d), evenmin van toepassing zijn. De autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk zijn het eens met dit standpunt.
- (37) Wat betreft de vraag of de in artikel 87, lid 3, onder c), vermelde vrijstellingen van toepassing kunnen zijn, verleent artikel 87, lid 3, volgens de vaste rechtspraak van het Hof „de Commissie een discretionaire bevoegdheid, waarvan de uitoefening een afweging van economische en sociale factoren impliceert die dient te geschieden in een communautair kader”⁽¹⁷⁾. Voor bepaalde soorten steunmaatregelen heeft de Commissie bepaald hoe zij deze discretionaire bevoegdheid zal uitoefenen, hetzij in de vorm van een eenmalige vrijstelling, hetzij door middel van kaderregelingen, richtsnoeren of nota's. Wanneer dergelijke secundaire teksten bestaan, moet de Commissie deze gebruiken bij de beoordeling van steungevallen. Derhalve dient de Commissie eerst vast te stellen of het soort steun dat wordt verleend door middel van de vrijstelling van zegelrecht, onder een van deze teksten valt. Wat de compatibiliteit met diverse richtsnoeren, kaderregelingen of verordeningen betreft, is de maatregel, zoals werd vermeld bij de inleiding van de procedure, niet beperkt tot KMO's⁽¹⁸⁾ of tot ondernemingen in moeilijkheden⁽¹⁹⁾, noch tot een van de volgende activiteiten: onderzoek en ontwikkeling⁽²⁰⁾, steun voor opleiding⁽²¹⁾ of werkgelegenheid⁽²²⁾. Derhalve kan geen van de desbetreffende richtsnoeren, kaderregelingen of verordeningen van toepassing zijn op dit geval. De communautaire richtsnoeren inzake staatssteun ten behoeve van het milieu⁽²³⁾ zijn evenmin van toepassing, omdat de steunregeling als zodanig niet gericht is op milieubescherming. Het kan evenwel niet worden uitgesloten dat de steunregeling een positief effect heeft op het milieu, voorzover het de sanering van vervuilde oude bedrijfsterreinen betreft.

⁽¹⁴⁾ Zie voetnoot 4.

⁽¹⁵⁾ Zaak T-55/99, Confederación Española de Transporte de Mercancías (CETM)/Commissie, Jurisprudentie 2000, blz. II-3207, rechtsoverweging 92.

⁽¹⁶⁾ PB L 10 van 13.1.2001, blz. 30.

⁽¹⁷⁾ Zaak C-169/95, Koninkrijk Spanje/Commissie, Jurisprudentie 1997, blz. I-135. Zie ook zaak C-730/79, Philip Morris/Commissie, Jurisprudentie 1980, blz. I-2671.

⁽¹⁸⁾ Verordening (EG) nr. 70/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen (PB L 10 van 13.1.2001, blz. 33).

⁽¹⁹⁾ Communautaire kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden (PB C 288 van 9.10.1999, blz. 2).

⁽²⁰⁾ Communautaire kaderregeling inzake staatssteun voor onderzoek en ontwikkeling (PB C 45 van 17.2.1996, blz. 5).

⁽²¹⁾ Verordening (EG) nr. 68/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op opleidingssteun (PB L 10 van 13.1.2001, blz. 20).

⁽²²⁾ Richtsnoeren inzake steunmaatregelen inzake werkgelegenheid (PB C 334 van 12.12.1995, blz. 4).

⁽²³⁾ Communautaire richtsnoeren inzake staatssteun ten behoeve van het milieu (PB C 37 van 3.2.2001, blz. 3).

Verenigbaarheid met de richtsnoeren inzake nationale steunmaatregelen

- (38) De in de richtsnoeren inzake nationale steunmaatregelen bedoelde regio's verschillen zonder enige twijfel van de in de regeling voor vrijstelling van zegelrecht bedoelde.
- (39) De richtsnoeren inzake nationale steunmaatregelen zijn gericht op bepaalde regio's. Het begrip „regio” in deze richtsnoeren betreft gebieden die overeenstemmen met NUTS, niveau III ⁽²⁴⁾, of in bepaalde gemotiveerde omstandigheden, met een andere homogene geografische eenheid. Bovendien moeten de afzonderlijke regio's of groepen aaneengrenzende regio's compacte zones vormen die elk minstens 100 000 inwoners tellen. In dit verband merkt de Commissie op dat de regionale-steunkaart voor het VK ⁽²⁵⁾ niet gebaseerd is op NUTS III-gebieden, maar op het begrip „werkgelegenheidszones”, die elk meer dan 100 000 inwoners tellen.
- (40) De in de regeling voor vrijstelling van zegelrecht bedoelde gebieden zijn daarentegen geïsoleerde microgebieden, namelijk „wards” (NUTS V) of postcodegebieden met een gemiddeld bevolkingsaantal van 7 000.
- (41) De autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk zijn het ermee eens dat de richtsnoeren inzake nationale steunmaatregelen niet van toepassing zijn op de vrijstelling van zegelrecht, ook al vallen vele van de gekozen achtergestelde wards binnen de regionale-steunkaart.

Verenigbaarheid met de kaderregeling inzake achtergestelde stadswijken

- (42) Bij de inleiding van de procedure nam de Commissie het standpunt in dat de voorgestelde regeling niet beantwoordt aan de voorwaarden van de toen geldende kaderregeling inzake achtergestelde stadswijken ⁽²⁶⁾. In die kaderregeling die wel gericht was op microgebieden, was onder meer bepaald dat voor de goedkeuring van een steunmaatregel de totale bevolking in de achtergestelde gebieden niet meer dan 1 % van de totale bevolking mocht omvatten en dat KMO's de enige begunstigden mochten zijn. Zoals werd vermeld in overweging 10 valt veel meer dan 1 % van de bevolking onder onderhavige regeling. De autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk betwisten dit niet en stemmen ermee in dat de voormalige kaderregeling inzake achtergestelde stadswijken geen ruimte laat voor een dergelijke maatregel. In ieder geval moet worden aangestipt dat de kaderregeling inzake achtergestelde stadswijken verstreek na de inleiding van de procedure en dat de Commissie hierover een mededeling heeft gepubliceerd ⁽²⁷⁾.
- (43) Gezien het voorgaande besluit de Commissie dat de voorgestelde maatregel niet binnen het bereik en het toepassingsgebied van de bestaande, op grond van artikel 87, lid 3, onder c), ontwikkelde richtsnoeren, kaderregelingen of verordeningen valt. De regeling voor vrijstelling van zegelrecht is gericht op achtergestelde gebieden waarvoor momenteel geen richtsnoeren of kaderregelingen bestaan.
- (44) In de mededeling van de Commissie in verband met het verstrijken van de kaderregeling inzake overheidssteun voor ondernemingen in achtergestelde stadswijken wordt vermeld dat de kaderregeling op zodanige wijze was beperkt dat deze niet doeltreffend kon worden toegepast ⁽²⁸⁾. Overeenkomstig de mededeling van de Commissie betekent de niet-verlenging van de kaderregeling evenwel niet dat staatssteun voor achtergestelde stadswijken niet langer mogelijk zou zijn; afhankelijk van de specifieke omstandigheden van het betrokken steunvoornemen zou dergelijke steun rechtstreeks op grond van artikel 87, lid 3, onder c), kunnen worden goedgekeurd. De Commissie zal deze gevallen dan ook onderzoeken in het licht van de communautaire doelstellingen ⁽²⁹⁾.

⁽²⁴⁾ Nomenclature des unités territoriales statistiques (Nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek).

⁽²⁵⁾ De Commissie heeft de regionale-steunkaart voor de periode 2000-2006 (N 265/2000) goedgekeurd bij schrijven nr. SG (2000) D/106293 van 17 augustus 2000.

⁽²⁶⁾ Zie voetnoot 8: de kaderregeling verliep vijf jaar na de publicatie ervan.

⁽²⁷⁾ Mededeling van de Commissie in verband met het verstrijken van de kaderregeling inzake overheidssteun voor ondernemingen in achtergestelde stadswijken (PB C 119 van 22.5.2002, blz. 21).

⁽²⁸⁾ In een OESO-verslag wordt gesteld dat de rigiditeit van beleid en wetgeving een van de obstakels is bij het bevorderen van de ontwikkeling van oude bedrijfsterrinen. Zie OESO-verslag „Urban Brownfields”, 1998, DT/UA (98) 8.

⁽²⁹⁾ Punten 3 en 6 van de mededeling van de Commissie in verband met het verstrijken van de kaderregeling inzake overheidssteun voor ondernemingen in achtergestelde stadswijken.

Verenigbaarheid met artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag

- (45) De Commissie acht het derhalve aangewezen om te onderzoeken of onderhavige maatregel strookt met de communautaire doelstellingen en of het handelsverkeer zodanig negatief wordt beïnvloed dat het algemeen belang wordt geschaad.

De maatregel in het licht van de communautaire doelstellingen

- (46) Er dient aan te worden herinnerd dat economische en sociale cohesie overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van het EG-Verdrag een communautaire doelstelling is. De versterking van de economische en sociale cohesie houdt in het bijzonder in dat ongelijkheden wat betreft het ontwikkelingsniveau van verschillende gebieden worden verminderd.
- (47) In dit verband is in de conclusies van de Europese Raden van Stockholm en Barcelona opgeroepen tot een vermindering van het algemene niveau van de staatssteun en voor de heroriëntering van de steun op doelstellingen van gemeenschappelijk belang, met inbegrip van economische en sociale samenhang ⁽³⁰⁾.
- (48) In Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen ⁽³¹⁾ is bepaald dat communautaire initiatieven op het gebied van sociale cohesie „[...] stadsvernieuwing met het oog op een duurzame stadsontwikkeling” dienen te omvatten. Het initiatief URBAN van de Commissie, dat op grond van deze verordening is uitgewerkt, heeft tot doel de materiële en economische rehabilitatie van steden en wijken met structurele problemen te bevorderen. Hoewel dit initiatief vooral is gericht op stedelijke gebieden, heeft de Commissie het belang beklemtoond van een geïntegreerde benadering die gericht is op synergie tussen stads- en plattelandsontwikkeling ⁽³²⁾. Uit het bovenstaande kan worden afgeleid dat het bereiken van de communautaire doelstelling van sociale en economische cohesie in de interne markt initiatieven op het gebied van de rehabilitatie van platteland én stad vereist.
- (49) Wat deze doelgebieden voor rehabilitatie betreft, heeft de Commissie onlangs in de mededeling van 14 juni 2002, die een eerste evaluatie van het initiatief URBAN omvat ⁽³³⁾, erkend dat dergelijke probleemgebieden bestaan en deze gedefinieerd als „kleine gebieden waar ernstige achterstanden bestaan”. De Commissie heeft verklaard: „Wegens de veelzijdige aard van achterstandssituaties in steden is een integrale inpak nodig... Een dergelijke aanpak wordt vergemakkelijkt door de geringe omvang van de programmagebieden” ⁽³⁴⁾. In plattelandgebieden gelden soortgelijke overwegingen, zoals blijkt uit initiatieven als LEADER+, dat „is bestemd voor kleinere gebieden met een landelijk karakter, die vanuit fysisch (geografisch), economisch en sociaal oogpunt een homogeen geheel vormen” ⁽³⁵⁾. Gelet op deze verklaringen, is de Commissie van oordeel dat andere gebieden, indien noodzakelijk, in aanmerking kunnen komen voor rehabilitatiemaatregelen.
- (50) De Commissie merkt op dat de in onderhavige maatregel bedoelde gebieden kleine (micro)gebieden zijn waar ernstige achterstanden bestaan. Zij zijn uitgekozen op grond van de Indices of Multiple Deprivation (IMD), die zijn gebaseerd op elementen als laag inkomen, langdurige werkloosheid, gezondheidsproblemen en invaliditeit, laag niveau van onderwijs en opleiding, slechte huisvesting en moeilijke geografische toegang tot diensten. Deze indicatoren lijken sterk op degene die de Commissie in haar programma URBAN II gebruikt om de doelgebieden te bepalen. Overeenkomstig de mededeling betreffende het initiatief URBAN moeten de doelgebieden voldoen aan minstens drie van de volgende criteria om in aanmerking te komen: veel langdurige werkloosheid; weinig economische bedrijvigheid; veel armoede en uitsluiting; de noodzaak van structurele aanpassing wegens

⁽³⁰⁾ De verklaringen van deze Europese Raden zijn verzameld in de mededeling van de Commissie aan de Raad „Voortgangsverslag betreffende de vermindering en heroriëntatie van staatssteun”, Brussel, 16 oktober 2002, COM(2002) 555 def. Bovendien stelde de Commissie dat een evenwichtige ruimtelijke ontwikkeling binnen de Gemeenschap moet worden gerealiseerd tegen de achtergrond van sterkere economische integratie: „De Structuurfondsen hebben effect op de stedelijke ontwikkeling via bijstand als onderdeel van een geïntegreerde regionale aanpak en op de plattelandontwikkeling zowel door hun bijdrage voor het Europese landbouwmodel als voor de economische en sociale cohesie”. Zie mededeling van de Commissie betreffende de Structuurfondsen, het Cohesiefonds en de coördinatie ervan — Richtlijnen voor programma's in de periode 2000-2006 (PB C 267 van 22.9.1999, blz. 2).

⁽³¹⁾ PB L 161 van 26.6.1999, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1447/2001 (PB L 198 van 21.7.2001, blz. 1).

⁽³²⁾ Deel 3, „De bijdrage van stads- en plattelandontwikkeling aan een evenwichtige ruimtelijke ontwikkeling”, van de mededeling van de Commissie betreffende de Structuurfondsen, het Cohesiefonds en de coördinatie ervan: zie voetnoot 30.

⁽³³⁾ Zie de mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, „De programmering van de bijstandsverlening uit de Structuurfondsen in de periode 2000-2006: een eerste beoordeling van het initiatief”, Brussel, 14 juni 2002, COM(2002) 308 def. In de conclusies van deze mededeling stelt de Commissie dat de in het kader van URBAN en de andere communautaire initiatieven ontwikkelde benadering vele potentiële lessen inhoudt voor de toekomst van het Europese beleid, waaronder een klemtoon op vrij kleine geografische gebieden, waardoor een maximale impact en zoveel mogelijk „waar voor je geld” worden verkregen (zie blz. 6).

⁽³⁴⁾ Mededeling van 14 juni 2002, blz. 7.

⁽³⁵⁾ Mededeling van de Commissie aan de lidstaten van 14 april 2000 tot „vaststelling van de richtsnoeren voor het communautaire initiatief voor plattelandontwikkeling (LEADER+)” (PB C 139 van 18.5.2000, blz. 5) (punt 14.1 „Betrokken gebieden”).

economische en sociale problemen; veel immigranten, leden van etnische minderheden of vluchtelingen; veel laaggeschoolden, laaggekwalificeerden en schooluitvallers; een hoog misdadafcijfer; een onevenwichtige demografische structuur of een bijzonder ongunstige situatie op milieugebied ⁽³⁶⁾.

- (51) Zoals was vermeld in de beschrijving van de voorgestelde regeling (overweging 10) komt zogenaamd hardcore brownfield land in de doelgebieden gemiddeld tweeënhalve keer meer voor dan in andere gebieden. Algemeen wordt erkend dat de achteruitgang van een stedelijke of landelijke omgeving en het verlies van functies tengevolge van een achteruitgang van de traditionele sectoren van de industrie ertoe hebben geleid dat in onbruik geraakte of verontreinigde gronden zijn achtergebleven. De Commissie wijst erop dat er gegevens zijn, waaruit blijkt dat het Verenigd Koninkrijk in de Europese Unie op de tweede plaats staat, wat betreft het geraamde aantal gronden waar sanering nodig is ⁽³⁷⁾. Uiteraard vormen de gronden die moeten worden gesaneerd gewoonlijk ook de grootste bedreiging voor het milieu ⁽³⁸⁾. De groep deskundigen inzake het milieu in Europa, die de Commissie adviseert, heeft ook gewezen op het milieugevaar dat uitgaat van oude bedrijfsterreinen, in het bijzonder indien zij verontreinigd zijn ⁽³⁹⁾.
- (52) De OESO heeft brownfield-terreinen gedefinieerd als „dat wat verontreinigd is, of wellicht zal worden verontreinigd ten gevolge van vroegere industriële, handels- of overheidswerkzaamheden” ⁽⁴⁰⁾.
- (53) Op communautair niveau is de sanering van oude bedrijfsterreinen in overeenstemming met het milieubeleid en de regionale doelstellingen. Dit blijkt uit documenten zoals de mededeling over het programma URBAN, dat onder meer is gericht op de milieuvriendelijke herinrichting van oude bedrijfsterreinen voor gemengd gebruik ⁽⁴¹⁾. Bovendien is in de mededeling van de Commissie betreffende de Structuurfondsen, het Cohesiefonds en de coördinatie ervan bepaald: „De sanering van verlaten en vervallen industrieterreinen (brownfields) moet voorrang krijgen boven de ontwikkeling van nieuwe terreinen in ongerept gebied” ⁽⁴²⁾. In een besluit van 25 juli 2001 met betrekking tot een rehabilitatiemaatregel erkende de Commissie dat „de maatregel gunstig zou zijn voor het milieu, met name door een rationeler gebruik van natuurlijke rijkdommen, zoals grond” ⁽⁴³⁾. De belangstelling van de Gemeenschap voor oude bedrijfsterreinen is ook erkend door belanghebbende organisaties. In haar verslag over oude bedrijfsterreinen heeft de OESO erop gewezen dat de Gemeenschap bekommerd is om rehabilitatie en dat zij een bijzonder belangrijke rol speelt bij de sanering van oude bedrijfsterreinen, ook al „(waren) haar inspanningen totnogtoe meer gericht op projecten voor en financiering van bijstand en herontwikkeling, en niet op sanering als zodanig” ⁽⁴⁴⁾.
- (54) Indien de voorgestelde regeling de sanering van vervuilde industrieterreinen bevordert, zou de verleende steun kunnen stroken met het bepaalde in de communautaire richtsnoeren inzake staatssteun ten behoeve van het milieu ⁽⁴⁵⁾. De Commissie is van oordeel dat het in deze gevallen mogelijk is dat de steun een stimulans is voor het schoonmaken van vervuilde terreinen.
- (55) Een van de kenmerken van de achterstelling van de doelgebieden — in het bijzonder wat de oude bedrijfsterreinen betreft — is dat er zes maal minder vastgoedtransacties zijn dan in de rest van het Verenigd Koninkrijk. Te saneren terreinen lijken altijd in gebieden te liggen waar de plaatselijke grond- en vastgoedmarkt in elkaar is gestort of zich op een heel laag niveau bevindt.

⁽³⁶⁾ Zie punt 2.1 van de mededeling.

⁽³⁷⁾ Zie het 4e symposium van KfK/TNO betreffende de sanering van verontreinigde gronden, Berlijn 1993. Op grond van deze gegevens wordt het aantal verontreinigde gronden geschat op 100 000, waarvan er 30 000 dringend moeten worden gesaneerd. Het hoogste aantal kwam in Duitsland voor, vanwege de specifieke saneringsproblemen in de nieuwe deelstaten.

⁽³⁸⁾ Zie het hierboven vermelde document van de OESO, punt 28.

⁽³⁹⁾ Zie Expert Group on the European Environment: Towards a More Sustainable Urban Land Use: Advice for the European Commission for Policy and Action, 2001.

⁽⁴⁰⁾ Zie OESO-verslag „Urban Brownfields”, 1998. Andere definities zijn: „iedere grond of ruimte die vroeger werd gebruikt of ontwikkeld en momenteel niet volledig wordt gebruikt, maar eventueel wel gedeeltelijk bezet is of opnieuw wordt gebruikt. Hij kan ook verlaten, in onbruik geraakt of verontreinigd zijn. Daarom is een oud bedrijfsterrein niet noodzakelijk beschikbaar voor onmiddellijk gebruik zonder interventie”. Meer in het algemeen is brownfield gedefinieerd als „een terrein en/of gebouwen in de stad of op het platteland, die vroeger ontwikkeld zijn, maar momenteel niet worden gebruikt. Het kan ook ten dele bezet, verontreinigd of in onbruik geraakt zijn”. Zie Journal of Environmental Planning and Management, V43 (1), blz. 49-69, januari 2000.

⁽⁴¹⁾ Dit houdt onder meer maatregelen in op het gebied van het hergebruik van in onbruik geraakte terreinen en verontreinigde grond alsmede de renovatie van gebouwen om hierin economische en sociale activiteiten op duurzame en milieuvriendelijke wijze in onder te brengen.

⁽⁴²⁾ Onder rubriek C: „Gebieden met veel mogelijkheden: milieu, toerisme, cultuur en sociale economie”.

⁽⁴³⁾ Staatssteun N 82/2001 — English Cities Fund: PB C 263 van 19.9.2001, blz. 5-12, met name blz. 11.

⁽⁴⁴⁾ Zie blz. 21 van het OESO-document „Urban Regeneration” (1998).

⁽⁴⁵⁾ Punt E.1.8: „Sanering van vervuilde industrieterreinen”.

- (56) Als rehabilitatie-instrument zou de vrijstelling van zegelrecht in overeenstemming kunnen zijn met de economische motivering van beperking van het risico voor wie investeert in oude bedrijfsterreinen. Sanering werd traditioneel beschouwd als een investering met hoge risico's en lage opbrengst, in het bijzonder omdat ervan wordt uitgegaan dat er weinig vraag op de markt is, dat subsidieregelingen bureaucratisch zijn, dat de procedures in de programma's onduidelijk zijn en dat er een tekort aan initiatieven voor financiering is. Gunstige omstandigheden voor investeringen houden een zichtbare totale opbrengst in, alsmede nieuwe commerciële mogelijkheden, doorzichtige ontsnappingsmogelijkheden en duidelijkheid over het risiconiveau van het project ⁽⁴⁶⁾.
- (57) Slechts wanneer het risico wordt verminderd, zullen er meer investeringen komen: dit zou verscheidene afgeleide gevolgen hebben, zoals de vermindering van de ontsnappingskosten, die dan weer het risico van investering in stadssanering verder zou doen verminderen. De tijdelijke vrijstelling van zegelrecht zal er wellicht toe bijdragen dat de markt voor sanering en verlaten terreinen in achtergestelde gebieden wordt gestimuleerd; bovendien kunnen neveneffecten worden verwacht. Het systeem zelf zou doorzichtig zijn en gemakkelijk te beheren, wat overeenstemt met wat de markt vraagt.
- (58) Uit recente studies blijkt dat de ervaring uit het verleden leert dat het erg onwaarschijnlijk is dat de particuliere sector zich met sanering bemoeit tenzij de openbare sector ook een rol vervult. Die ervaring leert ook dat injectie van openbare middelen in projecten op oude bedrijfsterreinen investeringen van de particuliere sector aantrekt ⁽⁴⁷⁾. De Commissie heeft hierop gewezen in haar mededeling in verband met het verstrijken van de kaderregeling inzake overheidssteun voor ondernemingen in achtergestelde stadswijken ⁽⁴⁸⁾.
- (59) De Commissie bevestigt het standpunt dat het de rehabilitatieprojecten ten goede zou komen als de openbare sector maatregelen zou ondersteunen die deel uitmaken van een integrale benadering die alle aspecten van ernstige achterstand aanpakt. In initiatieven van de Commissie ⁽⁴⁹⁾ is erop gewezen dat bij rehabilitatie „de combinatie van vernieuwing van verouderde infrastructuur, economische maatregelen en arbeidsmarktmaatregelen (wordt) geflankeerd door maatregelen ter bestrijding van sociale uitsluiting en acties om de kwaliteit van het stadsmilieu te verbeteren” ⁽⁵⁰⁾. Het is uitdrukkelijk de doelstelling van het URBAN-initiatief „een alomvattende aanpak toe te passen voor achterstandsproblemen in steden” ⁽⁵¹⁾. De noodzaak van een alomvattende benadering van de aanpak van rehabilitatie en meer in het bijzonder de sanering van oude bedrijfsterreinen, past in het kader van de inspanningen om duurzame ontwikkeling te bevorderen naar aanleiding van de topconferenties van de Verenigde Naties van 1992 in Rio de Janeiro en 1996 in Istanboel, en strookt met de tenuitvoerlegging van Agenda XXI inzake duurzame ontwikkeling ⁽⁵²⁾. Deze alomvattende benadering is ook gebaseerd op de veronderstelling dat milieu- en saneringsbeleid nauw met elkaar zijn verbonden.
- (60) De Commissie merkt op dat de vrijstelling van zegelrecht voor achterstandsgebieden wordt beschouwd als een onderdeel van een algemeen beleid dat achterstand aanpakt vanuit verscheidene invalshoeken en op verschillende wijzen, en dat doelstellingen op milieugebied en inzake bestrijding van sociale uitsluiting omvat. In dit verband wijst de Commissie erop dat de vrijstelling een deel is van een breder, samenhangend programma dat gericht is op de rehabilitatie van achterstandsgebieden. De autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk hebben derhalve gekozen voor een alomvattende benadering.

⁽⁴⁶⁾ Accessing private finance: the availability and effectiveness of private finance in urban regeneration, Royal Institution of Chartered Surveyors, 2002.

⁽⁴⁷⁾ Zie in het bijzonder het OESO-verslag „Urban Brownfields”, 1998.

⁽⁴⁸⁾ Zie punt 6 van de mededeling: „De Commissie erkent dat in bepaalde omstandigheden de marktkrachten alleen niet in staat zijn de sociaal-economische problemen van achtergestelde stadswijken op te lossen” (zie voetnoot 27). Hierop was ook al gewezen in punt 1 van de vroegere kaderregeling inzake achtergestelde stadswijken.

⁽⁴⁹⁾ Bovendien heeft het Europees Parlement in zijn resolutie betreffende URBAN II de noodzaak beklemtoond „van een geïntegreerde aanpak van het stedelijk beleid, volgens de huidige inzichten de enige manier om de economische, sociale en milieuproblemen in stedelijke gebieden aan te pakken”. Het Parlement wees er in het bijzonder op „dat immigranten, vluchtelingen en etnische minderheden vaak in verhoogde mate van sociale uitsluiting te lijden hebben” (PB C 339 van 29.11.2000, blz. 47).

⁽⁵⁰⁾ Mededeling van de Commissie aan de lidstaten van 28 april 2000 tot vaststelling van de richtsnoeren voor een communautair initiatief voor economische en sociale rehabilitatie van in crisis verkerende steden en buurten met het oog op een duurzame stadsontwikkeling (URBAN II) (PB C 141 van 19.5.2000, blz. 8).

⁽⁵¹⁾ Zie voetnoot 50. Cursivering toegevoegd.

⁽⁵²⁾ Zie het OESO-document „Urban Brownfields”, 1998.

Zodanige verstoring van het handelsverkeer dat het algemeen belang wordt geschaad

- (61) De Commissie wijst erop dat de standaardgrondslagen voor regionale steun in het Verenigd Koninkrijk overeenkomstig de regionale richtsnoeren 10 % voor gronden en 20 % voor gebouwen belopen ⁽⁵³⁾, d.w.z. een maximale steunintensiteit van 30 %. De steunintensiteit die in het kader van de voorgestelde regeling zou kunnen worden toegestaan, ligt tussen 1 % en 4 %. In vergelijking met de standaardgrondslagen zou de steun slechts tussen 0,3 % en 1,2 % van de gehele investering vertegenwoordigen. Gelet op deze verhouding zouden het handelsverkeer en de concurrentie slechts in geringe mate worden verstoord.
- (62) Het gemiddelde steunbedrag voor afzonderlijke ondernemingen zou bij deze regeling 50 000 GBP (ca. 78 500 EUR ⁽⁵⁴⁾) bedragen. Steun van deze omvang verstoort de concurrentie normaal niet en dreigt deze ook niet te verstoren. Indien de begunstigde de vrijstelling van zegelrecht meermaals zou verkrijgen, of deze zou kunnen cumuleren met andere vormen van steun, zou deze betekenisvol kunnen zijn en dus de concurrentie en/of het handelsverkeer verstoren. Het is derhalve van het grootste belang dat nauwlettend toezicht wordt gehouden en controle wordt uitgeoefend op de cumulatie van steun.
- (63) Ten slotte merkt de Commissie op dat de partijen die opmerkingen hebben gemaakt na de inleiding van de procedure, stellen dat de verstoring van de concurrentie en de negatieve gevolgen voor het handelsverkeer wellicht zo beperkt zijn dat het algemeen belang niet wordt geschaad.

VII. CONCLUSIES

- (64) In de hierboven uitgevoerde analyse is gebleken dat geen kaderregeling, richtsnoeren of verordening van toepassing zijn op de voorgestelde maatregel; derhalve achtte de Commissie het gepast om de maatregel rechtstreeks aan artikel 87, lid 3, onder c), te toetsen. Er kan worden besloten dat de voorgestelde maatregel zou vallen onder de communautaire doelstellingen inzake economische cohesie en duurzame ontwikkeling en het handelsverkeer niet zodanig zou verstoren dat het algemeen belang wordt geschaad.
- (65) Aangezien de maatregel buiten de gewone kaderregelingen, richtsnoeren en verordeningen valt, acht de Commissie het gepast een aantal voorwaarden op te leggen: cumulatie met andere investeringssteun tot boven de maxima die voor normale investeringssteun gelden, moet worden uitgesloten; er moet worden gezorgd voor toezicht; er moeten jaarverslagen worden ingediend; de gunstige effecten van de maatregel op de materiële rehabilitatie — en met name op de sanering van oude bedrijfsterrinen — moeten worden aangetoond. De looptijd van de maatregel moet worden beperkt tot einde 2006, aangezien vanaf dat jaar nieuwe regels zullen gelden voor staatssteun en de Structuurfondsen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steunmaatregel genaamd „Vrijstelling van zegelrecht voor achterstandsgebieden” is verenigbaar met de gemeenschappelijke markt overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag, mits de in artikel 2 vermelde voorwaarden worden vervuld.

Artikel 2

1. Het Verenigd Koninkrijk draagt er zorg voor dat enige cumulatie van in het kader van deze maatregel verleende steun met in het kader van andere steunmaatregelen verleende investeringssteun er niet toe leidt dat de steunmaxima, die zijn vastgesteld in de regionale-steunkaart voor het Verenigd Koninkrijk voor 2000-2006 en in Verordening (EG) nr. 70/2001, worden overschreden.

⁽⁵³⁾ PB C 74 van 10.3.1998, blz. 6.

⁽⁵⁴⁾ Zie voetnoot 4.

2. De maatregel wordt in de tijd beperkt tot 31 december 2006.

Enige voortzetting van de maatregel na deze datum wordt de Commissie gemeld overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het Verdrag.

3. Het Verenigd Koninkrijk dient bij de Commissie jaarverslagen in over de uitvoering van de maatregel.

Deze verslagen zijn voldoende gedetailleerd om een evaluatie van de gevolgen van de maatregel voor de materiële rehabilitatie van de begunstigde gebieden mogelijk te maken.

Artikel 3

Het Verenigd Koninkrijk deelt de Commissie binnen twee maanden vanaf de kennisgeving van deze beschikking mee welke maatregelen het heeft genomen om hieraan te voldoen.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

Gedaan te Brussel, 21 januari 2003.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 16 juni 2003

tot schorsing van het uitgebreide antidumpingrecht dat bij Verordening (EG) nr. 1023/2003 van de Raad werd ingesteld op bepaalde hulpstukken (fittings) van smeedbaar gietijzer voor buisleidingen die vanuit Argentinië zijn verzonden, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Argentinië

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1693)

(2003/434/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1972/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 14, lid 4,

Na overleg in het Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

A. PROCEDURE

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1784/2000 ⁽³⁾ („de definitieve verordening”) heeft de Raad een antidumpingrecht van 34,8 % ingesteld op bepaalde, van schroefdraad voorziene hulpstukken (fittings) voor buisleidingen, van smeedbaar gietijzer („betrokken product”), ingedeeld onder GN-code ex 7307 19 10 (Taric-code 7307 19 10 11), uit Brazilië.
- (2) Op 12 augustus 2002 heeft de Commissie een verzoek ontvangen op grond van artikel 13, lid 3, van Verordening (EG) nr. 384/96 („de basisverordening”) van het Defence Committee of the Malleable Cast Iron Pipe Fittings Industry of the European Union. Volgens dit verzoek zouden de antidumpingrechten die bij de definitieve verordening waren ingesteld op het betrokken product uit Brazilië, worden ontdoken. Het betrokken product uit Brazilië zou volgens de indiener van het verzoek via Argentinië naar de Gemeenschap worden uitgevoerd. Het verzoek was ingediend namens EG-producenten die goed zijn voor een groot deel van de productie van het betrokken product in de Gemeenschap, en bevatte voldoende bewijsmateriaal ten aanzien van de in artikel 13, lid 1, van de basisverordening vermelde elementen. De Commissie heeft bij Verordening (EG) nr. 1693/2002 ⁽⁴⁾ („de inleidingsverordening”), gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 909/2003 ⁽⁵⁾, een onderzoek ingesteld naar de beweerde ontduiking van het recht.
- (3) Bij Verordening (EG) nr. 1023/2003 ⁽⁶⁾ heeft de Raad het definitieve antidumpingrecht dat bij de definitieve verordening was ingesteld op het betrokken product uit

Brazilië, ingedeeld onder GN-code ex 7307 19 10 (Taric-code 7307 19 10 11), uitgebreid tot het betrokken product dat uit Argentinië is verzonden (al dan niet aangegeven als van oorsprong uit Argentinië (Taric-codes 7307 19 10 11 en 7307 19 10 19), met uitzondering van het betrokken product vervaardigd door DEMA SA, San Justo, Buenos Aires, Argentinië (aanvullende Taric-code A438).

B. REDEN VAN DE SCHORSING

- (4) Op grond van artikel 14, lid 4, van de basisverordening kunnen de antidumpingmaatregelen in het belang van de Gemeenschap worden geschorst wanneer de marktvoorwaarden tijdelijk zodanig zijn gewijzigd dat het onwaarschijnlijk is dat als gevolg van de schorsing opnieuw schade zal ontstaan. Voorts is in artikel 14, lid 4, bepaald dat deze antidumpingmaatregelen te allen tijde weer kunnen worden ingesteld, wanneer de reden van schorsing opgehouden heeft te bestaan.
- (5) Bij het onderzoek dat werd afgesloten bij Verordening (EG) nr. 1023/2003 werd vastgesteld dat de maatregelen ten aanzien van het betrokken product uit Brazilië werden ontdoken door uitvoer via Argentinië. Er werd echter ook vastgesteld dat de uitvoer uit Argentinië naar de Gemeenschap in het onderzoektijdvak (juli 2001 — juni 2002) sterk was gedaald en aan het einde van het onderzoektijdvak volledig had opgehouden. Deze conclusies zijn gebaseerd op zowel de Eurostat-gegevens als de statistieken van de Argentijnse autoriteiten.
- (6) De uitvoer via Argentinië werd beëindigd voordat de Commissie haar onderzoek naar het ontduiken van de maatregelen in september 2002 opende, zodat de beëindiging van de uitvoer niet aan dit onderzoek kan worden toegeschreven. De daling en vervolgens de beëindiging van de uitvoer uit Argentinië bleken het resultaat te zijn van corrigerende maatregelen die de Argentijnse autoriteiten hebben genomen voordat de Commissie haar onderzoek naar het ontduiken van de maatregelen begon. Op 5 oktober 2001 werd in Argentinië namelijk een antidumpingonderzoek geopend en in februari 2002 door de douane een antifraudeonderzoek betreffende de invoer in Argentinië van het betrokken product uit Brazilië.

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 305 van 7.11.2002, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 208 van 18.8.2000, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 258 van 26.9.2002, blz. 27.

⁽⁵⁾ PB L 128 van 24.5.2003, blz. 7.

⁽⁶⁾ Zie bladzijde 1 van dit Publicatieblad.

- (7) Het antidumpingonderzoek van de Argentijnse autoriteiten leidde tot instelling van voorlopige antidumpingmaatregelen in augustus 2002. Deze antidumpingmaatregelen bestonden uit een minimumprijs van 3,65 USD/kg. Het antifraudeonderzoek had betrekking op de subsidies die de Braziliaanse exporteur ten onrechte via zijn verkoopkantoor in Argentinië van de Argentijnse overheid zou hebben verkregen. De inleiding van dit onderzoek had tot gevolg dat de uitvoer van het betrokken product uit Brazilië naar Argentinië daalde.
- (8) Zowel de voorlopige antidumpingrechten die in Argentinië werden ingesteld, als het antifraudeonderzoek in dat land leidden tot een daling van de uitvoer uit Brazilië naar Argentinië en derhalve van de uitvoer uit Argentinië naar de Gemeenschap, zoals vermeld in overweging 5. Het positieve effect op lange termijn van beide Argentijnse onderzoeken kan nog niet worden beoordeeld. De voorlopige antidumpingrechten op het betrokken product uit Brazilië vervielen bovendien op 7 december 2002, dat wil zeggen vóór de officiële beëindiging van het onderzoek. Tot mei 2003 kunnen echter nog definitieve maatregelen worden vastgesteld. Als gevolg van het antifraudeonderzoek oefenen de Argentijnse autoriteiten een scherp toezicht uit op de invoer in Argentinië, met name wanneer de betrokken producten bestemd zijn voor wederuitvoer.
- (9) Ondertussen vindt geen verdere uitvoer vanuit Argentinië naar de Gemeenschap plaats en ondervindt de bedrijfstak van de Gemeenschap hierdoor derhalve geen schade. Als gevolg van de onderzoeken van de Argentijnse autoriteiten is het bovendien onwaarschijnlijk dat opnieuw schade zal ontstaan indien de antidumpingmaatregelen van de Gemeenschap worden geschorst. In deze omstandigheden is het in het belang van de Gemeenschap de maatregelen voorlopig te schorsen.
- (10) Zoals bepaald in artikel 14, lid 4, van de basisverordening werd de bedrijfstak van de Gemeenschap in de gelegenheid gesteld opmerkingen te maken. De bedrijfstak van de Gemeenschap maakt geen bezwaar tegen een schorsing van de maatregelen.

C. CONCLUSIE

- (11) De Commissie is van oordeel dat is voldaan aan alle voorwaarden voor schorsing van de antidumpingrechten overeenkomstig artikel 14, lid 4. Er is momenteel geen uitvoer van het betrokken product uit Argentinië naar de Gemeenschap. Er zal waarschijnlijk geen schade meer ontstaan door ontduiking van de rechten door verzen-

ding via Argentinië indien de rechten worden geschorst, hetgeen in het belang van de Gemeenschap is. De rechten dienen derhalve te worden geschorst voor een periode van negen maanden.

- (12) De Commissie zal de ontwikkeling van de invoer van het betrokken product in de Gemeenschap en het gedrag van afzonderlijke Argentijnse exporteurs blijven volgen. Zij zal met name nauw toezicht houden op de resultaten van de onderzoeken die de Argentijnse autoriteiten hebben ingesteld. Mocht zich op een gegeven moment een situatie voordoen waarin het waarschijnlijk is dat de rechten worden ontdoken en dat de bedrijfstak van de Gemeenschap weer schade zal lijden, dan zal de Commissie de uitgebreide antidumpingrechten opnieuw instellen door intrekking van de schorsing van deze maatregelen.
- (13) Overeenkomstig artikel 14, lid 4, van de basisverordening heeft de Commissie de bedrijfstak van de Gemeenschap op de hoogte gebracht van haar voornemen om de uitgebreide antidumpingmaatregelen te schorsen, en deze in de gelegenheid gesteld opmerkingen te maken. De bedrijfstak van de Gemeenschap heeft de conclusies van de Commissie over het huidige niveau van de invoer van het betrokken product uit Argentinië bevestigd en geen bezwaar gemaakt tegen de schorsing van maatregelen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Het definitieve antidumpingrecht uitgebreid bij artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1023/2003, is hierbij geschorst voor een periode van negen maanden.

Artikel 2

Deze beschikking treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 16 juni 2003.

Voor de Commissie

Pascal LAMY

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 16 juni 2003****houdende intrekking van Beschikking 2002/182/EG tot goedkeuring van het door Oostenrijk ingediende gewijzigde programma voor de uitroeiing van klassieke varkenspest bij wilde varkens in de provincie Neder-Oostenrijk***(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1833)***(Slechts de tekst in de Duitse taal in authentiek)****(Voor de EER relevante tekst)**

(2003/435/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 2001/89/EG van de Raad van 23 oktober 2001 betreffende maatregelen van de Gemeenschap ter bestrijding van klassieke varkenspest ⁽¹⁾, en met name op artikel 16, lid 1, vijfde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In 2000 zijn er gevallen van klassieke varkenspest bevestigd bij wilde varkens in de provincie Neder-Oostenrijk.
- (2) Bij Beschikking 2001/140/EG ⁽²⁾ heeft de Commissie het door Oostenrijk ingediende programma voor de uitroeiing van klassieke varkenspest bij wilde varkens in Neder-Oostenrijk goedgekeurd.
- (3) Bij Beschikking 2002/182/EG ⁽³⁾ heeft de Commissie het door Oostenrijk ingediende gewijzigde programma voor de uitroeiing van klassieke varkenspest bij wilde varkens in de provincie Neder-Oostenrijk goedgekeurd en Beschikking 2001/140/EG ingetrokken.
- (4) Uit door Oostenrijk meegedeelde informatie blijkt dat klassieke varkenspest bij wilde varkens in de provincie Neder-Oostenrijk met succes is uitgeroeid.

(5) Beschikking 2002/182/EG moet derhalve worden ingetrokken.

(6) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselveiligheid en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Beschikking 2002/182/EG wordt ingetrokken.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Republiek Oostenrijk.

Gedaan te Brussel, 16 juni 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 316 van 1.12.2001, blz. 5.⁽²⁾ PB L 50 van 21.2.2001, blz. 22.⁽³⁾ PB L 61 van 2.3.2002, blz. 55.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 16 juni 2003

houdende wijziging van Beschikking 2002/975/EG tot vaststelling van vaccinatiemaatregelen ter aanvulling van de maatregelen voor de bestrijding van uitbraken van laagpathogene aviaire influenza in Italië en tot vaststelling van specifieke maatregelen voor de controle van verplaatsingen*(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 1834)***(Voor de EER relevante tekst)**

(2003/436/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/33/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, en met name op artikel 10, lid 4,

Gelet op Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 9, lid 4,

Gelet op Richtlijn 92/40/EEG van de Raad van 19 mei 1992 tot vaststelling van communautaire maatregelen voor de bestrijding van aviaire influenza ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003, en met name op artikel 16,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In 1999 en 2000 hebben zich in Italië uitbraken van hoogpathogene aviaire influenza, subtype H7N1, voorgedaan met, uit economisch oogpunt, rampzalige gevolgen voor de pluimvee-industrie. Vóór het uitbreken van de epizoötie had in het gebied reeds een laagpathogeen virus gecirculeerd.
- (2) In het kader van de monitoring in verband met aviaire influenza is in de gewesten Veneto en Lombardije in oktober 2002 de aanwezigheid geconstateerd van een laagpathogeen virus van aviaire influenza, subtype H7N3.
- (3) Met het oog op de bestrijding van besmetting met virus van laagpathogene aviaire influenza heeft de Commissie Beschikking 2002/975/EG ⁽⁶⁾ vastgesteld.

- (4) De resultaten van het vaccinatieprogramma, waarover verslag is uitgebracht in verschillende vergaderingen van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid, zijn in het algemeen gunstig uit een oogpunt van de bestrijding van de ziekte in het vaccinatiegebied. De besmetting heeft zich evenwel verspreid naar sommige gebieden die grenzen aan het vaccinatiegebied.
- (5) Het vaccinatiegebied moet bijgevolg worden uitgebreid tot de gebieden waar het virus zich dreigt te verspreiden, en de stringente bewakingsmaatregelen en handelsbeperkingen moeten dienovereenkomstig worden toegepast.
- (6) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Bijlage I bij Beschikking 2002/975/EG wordt vervangen door de bijlage bij de onderhavige beschikking.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 16 juni 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29.⁽²⁾ PB L 315 van 19.11.2002, blz. 14.⁽³⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 13.⁽⁴⁾ PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1.⁽⁵⁾ PB L 167 van 22.6.1992, blz. 1.⁽⁶⁾ PB L 337 van 13.12.2002, blz. 87.

BIJLAGE

„BIJLAGE I

VACCINATIEGEBIED

Gewest Veneto

<i>Provincia Verona</i>	S. Giovanni Lupatoto, het gebied ten zuiden van de A4
Het vaccinatiegebied omvat het grondgebied van de onderstaande gemeenten:	S. Martino Buon Albergo, het gebied ten zuiden van de A4
Albaredo d'Adige	S. Pietro di Morubio
Angiari	Salizzone
Arcole	Sanguinetto
Belfiore	Soave, het gebied ten zuiden van de A4
Bevilacqua	Sommacampagna
Bonavigo	Sona
Boschi Sant'Anna	Sorgà
Bovolone	Trevenueolo
Bussolengo	Valeggio sul Mincio
Buttapietra	Verona, het gebied ten zuiden van de A4
Calmiero, het gebied ten zuiden van de A4	Veronella
Casaleone	Vigasio
Castel d'Azzano	Villafranca di Verona
Castelnuovo del Garda, het gebied ten zuiden van de A4	Zevio
Cerea	Zimella
Cologna Veneta	
Colognola ai Colli, het gebied ten zuiden van de A4	<i>Provincia Vicenza</i>
Concamarise	Het vaccinatiegebied omvat het grondgebied van de onderstaande gemeenten:
Erbè	Agugliaro
Gazzo Veronese	Albettone
Isola della Scala	Alonte
Isola Rizza	Asigliano Veneto
Lavagno, het gebied ten zuiden van de A4	Barbarano Vicentino
Minerbe	Campiglia dei Berici
Monteforte d'Alpone, het gebied ten zuiden van de A4	Castegnero
Mozzecane	Lonigo
Nogara	Montegalda
Nogarole Rocca	Montegaldella
Oppeano	Mossano
Palù	Nanto
Pescantina	Noventa Vicentina
Peschiera del Garda, het gebied ten zuiden van de A4	Orgiano
Povegliano Veronese	Poiana Maggiore
Pressana	S. Germano dei Berici
Ronco all'Adige	Sossano
Roverchiara	Villaga
Roveredo di Guà	
S. Bonifacio, het gebied ten zuiden van de A4	

Provincia Padua

Het vaccinatiegebied omvat het grondgebied van de onderstaande gemeenten:

Carceri
Casale di Scodosia
Este
Lozzo Atestino
Megliadino S. Fidenzio

Megliadino S. Vitale
Montagnana
Ospedaletto Euganeo
Ponso
S. Margherita d'Adige
Saletto
Urbana

Gewest Lombardia*Provincia Mantova*

Het vaccinatiegebied omvat het grondgebied van de onderstaande gemeenten:

Acquanegra Sul Chiese
Asola
Bigarello
Canneto Sull'oglio
Casalmoro
Casaloldo
Casalromano
Castel D'ario
Castel Goffredo
Castelbelforte
Castiglione Delle Stiviere
Cavriana
Ceresara
Gazoldo Degli Ippoliti
Goito
Guidizzolo
Mariana Mantovana
Marmirolo
Medole
Monzambano
Piubega
Ponti Sul Mincio
Porto Mantovano
Redondesco
Rodigo
Roncoferraro
Roverbella
San Giorgio Di Mantova
Solferino
Villimpenta
Volta Mantovana

Azzano Mella
Bagnolo Mella
Barbariga
Bassano Bresciano
Berlingo
Borgo San Giacomo
Borgosatollo
Brandico
Brescia, het gebied ten zuiden van de A4
Calcinato, het gebied ten zuiden van de A4
Calvisano
Capriano del Colle
Carpendolo
Castegnato, het gebied ten zuiden van de A4
Castel Mella
Castelcovati
Castenedolo, het gebied ten zuiden van de A4
Castrezzato
Cazzago San Martino
Chiari
Cigole
Boccaglio
Cologne
Comezzano-Cizzago
Corzano
Dello
Desenzano del Garda, het gebied ten zuiden van de A4
Erbusco, het gebied ten zuiden van de A4
Fiesse
Flero
Gambara
Ghedì
Gottolengo
Isorella
Leno
Lograto
Lonato, het gebied ten zuiden van de A4
Longhena

Provincia Brescia

Het vaccinatiegebied omvat het grondgebied van de onderstaande gemeenten:

Acquafredda
Alfianello

Maclodio	<i>Provincie Bergamo</i>
Mairano	Het vaccinatiegebied omvat het grondgebied van de onderstaande gemeenten:
Manerbio	Antegnate
Milzano	Bagnatica, het gebied ten zuiden van de A4
Montichiari	Barbata
Montirone	Bariano
Offlaga	Bolgare, het gebied ten zuiden van de A4
Orzinuovi	Calcinata
Orzivecchi	Calcio
Ospitaletto, het gebied ten zuiden van de A4	Castelli Calepio, het gebied ten zuiden van de A4
Palazzolo sull'Oglio, het gebied ten zuiden van de A4	Cavernago
Pavone del Mella	Cividale al Piano
Pompiano	Cologno al Serio
Poncarale	Cortenuova
Pontevedico	Costa di Mezzate, het gebied ten zuiden van de A4
Pontoglio	Covo
Pozzolengo, het gebied ten zuiden van de A4	Fara Olivana con Sola
Pralboino	Fontanella
Quinzano d'Oglio	Ghisalba
Remedello	Grumello del Monte, het gebied ten zuiden van de A4
Rezzato, het gebied ten zuiden van de A4	Isso
Roccafranca	Martinengo
Roncadelle, het gebied ten zuiden van de A4	Morengo
Rovato, het gebied ten zuiden van de A4	Mornico al Serio
Rudiano	Pagazzano
San Gervasio Bresciano	Palosco
San Paolo	Pumenengo
San Zeno Naviglio	Romano di Lombardia
Seniga	Seriate, het gebied ten zuiden van de A4
Torbole Casaglia	Telgate, het gebied ten zuiden van de A4
Travagliato	Torre Pallavicina
Trenzano	<i>Provincie Cremona</i>
Urago d'Oglio	Het vaccinatiegebied omvat het grondgebied van de onderstaande gemeenten:
Verolanuova	Camisano
Verolavecchia	Casale Cremasco-Vidolasco
Villachiaro	Casaletto di Sopra
Visano	Castel Gabbiano
	Soncino"
